

Obsah

Dům U vycházejícího slunce (House Of The Rising Sun)	5
Jesse James	6
Zahrada ticha	7
Sovy v mazutu	8
Uzenářský blues	9
Honec krav (Ghost Riders in the Sky)	10
Večerníček	11
Bitva o Karlův most	12
Kolej Yesterday	13
Buďe mi lehká zem	14
Šaškové počmáraní	15
Mrtvej vlak	16
Tunel jménem Čas	17
Amazonka	18
Bláto na botách	19
Čas to vzal	20
Dlouho nejel žádnéj vlak	21
Hej! Kapitáne!	22
Chvíle	23
Já ho znal	24
Já kdysi v dokách	25
Jasný jak facka	26
Kláda	27
Louisiana	28
Mokrý duše	29
Nehrálo se o ceny	30
Obchodník s deštěm	31
Ohradník	32
Podběl	33
Podraz	34
Pošťák	35
Překvápko	36
Říkal mi brácho	37
Svátek	38
Škrábej	39
Švorcák	40
Nulteť poledník	41
Tak už se škrábu strání	42
Tři kříže	43
Černej nebožtík	44
Ahoj Peggy	45
Amulet	46
Čas rozchodu	47
Cesta za duhou	48
Honolulu	49
Psáno na březové kůře	50
Vzpomínka na kamaráda	51
Běda poraženým	52
Lou z Lille	53
Malý rytíř	54
Vítr	55

Marsyas a Apollón	56
Sedm dostavníků	57
Jarní kurýr	58
Stín katedrál	59
Javor	60
Bláznivej den	61
Kladivo	62
Písek	63
Ukolébavka	64
Vichřice P.	65
Zvláštní rána	66
Darmoděj	67
Hlídač krav	68
Mladičká básnička	69
Děvenka Štěstí a mládenec Žal	70
Nevermore	71
Panoptikum lásek a hrůz	72
Pravda a Lež	73
Spatřil jsem kometu	74
Tři čuníci	75
Vlaštovko, leť	76
Zatímco se koupeš	77
Zítرا ráno v pět	78
Blátivá cesta	79
Džínová láska	80
Hej, Kočí	81
Jaro nad Bretaní	82
Malý Velký Muž	83
Mississippi blues	84
Tulácké blues	85
Vítr a Benzín	86
Válka rúží	87
Nejdelší vlak	88
Svatá Kateřina	89
Rána v trávě	90
Píseň pro čaroděje	91
Divokej horskej tymián	92
Hodina usmíření	93
Jedenkrát	94
Nikdo se nesmál	95
Jdem zpátky do lesů	96
Ráno bylo stejný	97
Sejdeme se v pánu	98
Tam na Piccadilly	99
Všech vandráků múza	100
Za ruku mě vem	101
Jantarová země	102
Píseň, co mě učil listopad	103
Mávej	104
Toulavej	105
Tak už mi má holka mává	106
Píseň malých pěšáků	107
Ročník 47	108

Zvláštní znamení touha	109
Sochám brečí déšť na obočí	110
Hejno vran	111
Odjíždím	112
Tereza (Osamělý město)	113
Sedmnáct dnů	114
Klužiště	115
Květina	116
Vlak	117
Franky Dlouhán	118
Hejna včel	119
Hopsinky	120
Hráz	121
Královna z Dundrum Bay (The Star Of The County Down)	122
Mlha nad kanálem	123
Bodláky ve vlasech	124
Zpátky o pár let	125
Svatební modlitba	126
Hej, člověče Boží	127
Kdosi pro mě říkal	128
Houpám se	129
S láskou	130
Dál při mě stůj	131
Fénix	132
Když nad ránem ozvou se kohouti	133
Habet	134
Morituri te salutant	135
Karavana mraků	136
Nevidomá dívka	137
Trampská	138
Praha 1581	139
Na rybách	140
K narozeninám	141
Až se zeptá ráno	142
Tichá domácnost	143
Štafle	144
O filmových milovnicích	145
Vidíš vidíš	146
Třináctka	147
Pohár a kalich	148
Omnia vincit Amor	149
Hvězdy nad hlavou	150
Muzikant	151
Naděje a touhy	152
Sedmnáctého listopadu	153
Už to nenapravím	154
Strom	155
Píseň pro šedivou hlavu	156
Laciný víno	157
Vodácká holka	158
Krajina posedlá tmou	159
Podzimní zpráva	160
Santiáno	161

Strom	162
Soudný den	163
Batalion	164
Tamtamy duní dál	165
Holka od koní	166
Svítá	167
Tmavomodrý svět	168
Nebe na zemi	169
Arizona	170
Ještě jedno kafe	171
Carpe diem	172
Vítr Safián	173
Sbohem, galánečko	174
Někdo jiný, než jsem já	175
Zabili, zabili	176
Slzy tvý mámy	177
Skály kvetou	178
Když se usmíváš	179
Z ostrovů	179
Den pramenů	180
Dharmoví tuláci	181
Mládě	182
Nejkrásnější déšť (Prší krásně)	183
Prabába mé prabáby	185
Závrať	186
Variace na renesanční téma	187
Babička Mary	188
Bar u zlaté plachty (Whispering)	190
Bluegrass	191
Hej šup námořníci	192
Jedeme za sluncem	193
John Hardy	194
Blues folsomské věznice	195
Kočka na okně	196
Kryté vozy	197
Marnivá sestřenice	198
Neuhádneš	199
Quantanamo	200
Rybičky	201
Řidič tvrdý chleba má	202
Strojvůdce Příhoda (Casey Jones)	204
Zátoka	206
Ze všech chlapů nejšťastnější chlap	207
Zlatokop Tom	208
Tulák	209
Muchomůrky bílé	210
Vejtřaska	211

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE (HOUSE OF THE RISING SUN)

TRADICIONAL

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
 Emi G A C
 Emi G H
ve štítu znak slunce má,
 Emi G A C
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
 Emi H Emi G A C Emi H Emi H
a v němž jsem zkejs' i já.
2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.
- 6.=1.

JESSE JAMES

TRADICIONAL

1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
vlaky přepadával rád,
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
přál bych vám, aby jste ho mohli znát.

R: Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
Jesse sám se svým bráchou akorát.

R:
3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a on vám Jesse Jamese odpraví.

R:

R:

UZENÁŘSKÝ BLUES

Bokomara

- E** **A7**
1. Chci tě mít nesmírně, je to tak hezké,
C7 **H7** **E**
v tátově udírně dneska v půl šesté.
2. Tam ti pak, nadšený, hned, jak se slezem,
ufiknu uzený císařským řezem.
3. Spadneme do klobás, na háčcích jsou tam,
a věncem buřtů nás navzájem spoutám.
- A7** **E**
R: Vpletu ti do vlasů ostravskou klobásu, lásko,
A7 **H7**
pak přidám jelito, ach ano, voní to.
- R: Jsme tady vtěsnaný, dva plátky sekaný,
ať se čas neztrácí, jsme párek svlékací.
4. Až se mi omrzíš, když to tak ženem,
dostaneš na talíř botulin s křenem.

HONEC KRAV (GHOST RIDERS IN THE SKY)

Matuška/Stan Jones, Jiří Brdečka

Ami **C**
Po zasmušilé pustině jel starý honec krav
Ami **Emi**
den temný byl a ševelil jen vítr v stéblech trav
Ami
tu honec k nebi pohledl a v hrůze zůstal stát
F **Ami**
kdy z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát

Ami **C** **Ami** **F** **Dmi** **Ami**
R: Jipija-é jipijajou, to přízraky táhnou tmou

Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy rezavé
a oblohou se neslo jejich kopyt dunění
a za nimi jeli honáci až k smrti znavení

R: Jipija-é ...

Ti muži byli zsinalí a kalný měli zrak
a marně stáda stíhali, jak mračno stíhá mrak
a proudy potu smáčeli jim tvář a košili
a starý honák uslyšel jejich jekot kvílivý.

R: Jipija-é ...

Tu jeden z nich se zastavil a pravil: "Pozor dej,
svou duši hřichu uvaruj a ďáblu odpírej
bys nemusel se věčně věku tady s námi štvát
a nekonečnou prérii, tahle stáda s námi hnát.

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
zamává čepičkou,
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
maličkou ručičkou.
2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obracovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.
3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu v noci někdo odnes vodní křesílko,
strašlivý kocour Fous Pištu Fištu rád by kous,
pořád prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všeho zkazí Neználek
chytřejší vyhrává.
5. Méda Běda honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.
- 6.=1.

BITVA O KARLŮV MOST

Prokop Michal

C G C
1. Má vlasy dlouhý do půl pasu,
C F C
k turistům jistou náklonnost,
C G C
barokní sochy v letním jasu
C F C
sedí tu jako hejno vos.

Ami Emi F C
[: Má vlasy do pasu a jen tak pro radost,
C G C(F) C
nabízí ortel nebo spásu, :] v bitvě o Karlův most.

Emi F C
R: To pro tebe král Karel Čtvrtý,
F Emi Dmi
má lásko vlasatá,
G C F
[: dával do malty žlutetek
Dmi C F C
a mrhal úsilím a pruty ze zlata. :]

2. Má vlasy dlouhý do půl pasu,
svůj bledej šampónovej chvost
a svádí právě toho času
bitvu o Karlův most.

Ami Emi F C
[: Má v očích muškety, děla a čeká na Švéda,
C G F C
klíč ke zbrojnici těla až na Kampě mu dá. :]

R: To pro tebe král Karel Čtvrtý, ...

3. Máš vlasy dlouhý do půl pasu,
tvou svatou válku vidí most,
barokní sochy v letním jasu
a Němců kolem jako vos.

Ami Emi F C
Máš vlasy do pasu a jen tak pro radost
C G F F C
nabízíš ortel nebo spásu 3x[v bitvě o Karlův most].

KOLEJ YESTERDAY

Prokop Michal

- Ami G Ami**
1. To bejvávaly na koleji časy,
Ami G C
už ráno začal večírek,
Bb Ami
někdo dal dvacet, někdo stovku
Bb Ami
a stavěli jsme Eiffelovku
F G Ami
ze snů a peří, ze sirek.
2. To tenkrát ještě holkám rostly vlasy,
to bylo před tím vejbuchem,
a kdo měl žízeň, tak ji hasil,
a kdo měl žízeň, tak ji hasil,
- (*) **F G C E**
vracel se s kytkou za uchem.

A D
R: Prázdnou ulicí na kolej,
G C
jo, to je dávno, Yesterday,
H E Ami
Yesterday.

3. To bejvávalo na koleji snění,
bramborák voněl v kuchyni,
někdo dal dvacet, někdo pade,
za to jsme měli, kamaráde,
hned štěně píva ve skříni.
4. Tenkrát, hochu, ještě ozáření
hrozilo leda od slunce
a byly řeky po setmění,
a byly řeky po setmění,
(*) kam jsi moh chodit na sumce.

R: A ty pak hodit na olej,
jo, to je dávno, Yesterday,
Yesterday.

5. To bejvávaly na koleji časy,
už ráno začal večírek,
někdo dal dvacet, někdo stovku
a někdo zbořil Eiffelovku
(*) ze snů a peří, ze sirek.

R: A od tý doby ta kolej
patří už dávno Yesterday,
Yesterday.

BUDE MI LEHKÁ ZEM

Jana Kirschner, Petr Hapka

C Gmi
Mám pěknou sirku v zubech, krempu do čela
F As
A bota zpuchřelá mi vrásky nedělá
C G
jen tou svou sirkou škrtni ať se ohřejem
C F
Až přikryje nás zem tak už si neškrtnem
C Gmi F As
R: Má, lásko, jen ty smíš kázat mi nad hrobem
C G C
Má zem pak bude lehká, bude mi lehká zem
F C Gmi Ami F Fmi
Bude mi lehká zem, aáá ..

Mám tu svá vysvědčení, pohlednici z Brém
A proti pihám krém, co s nimi čert je vem
Ten čert sám brzo zjistí že má v podpaží
moc těžké závaží a někde v poli rozpaží

R: Má, lásko, jen ty smíš kázat mi nad hrobem
Má zem pak bude lehká, bude mi lehká zem
A lehká zem, aáá ..

Tak dobré ráno milé myši v kostelích
tak ať vam chutná klíh všech křídél andělských
A dobrý večer sovo, která myši jíš
ptáš se zdali mi vzali zavčas spali
jááá, to si píš

R: ...

Už nemám ani klobouk, pluje povětrím
Jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím
Jen to že co mám tebe už tíží necítím
Áááá ..

R: ...

ŠAŠKOVÉ POČMÁRANÍ

Bolek Polívka/Petr Hapka

C H7
Koukněte na toho fintila
Dmi7 G7
pod krkem žlutého motýla
Dmi7 G7
zelený klobouček do týla
D7 G7 C G
šoupne si na bílou pleš.

C H7
I když ten tralalák padá mi
Dmi7 G7
hlavně že vyhrávám barvami
Dmi7 G7
hlavně že vyhrávám barvami
D7 G7 C C7
zase jsem šťastnej jak veš.

F Fmi
R: Co po mně chceš pravdu či lež
C C7
zkus ty dvě rozeznat a pak se směj
F Fmi
barevný svět láme mi hřbet
Emi7 Ami7 Dmi7 G7
přesto chci být šašek počmáranej.

Ucho mu hryžou jak oplatku
s rozběhem kopou ho do zadku
tvrděj že všechno je v pořádku
když mu daj mizernej plat.

Když ale koukám se na lidi
všechno tak černě zas nevidím
všechno tak černě zas nevidím
ještě se dovedem smát

R: Ne že se snad není co bát
úzkost má tlapy jak Cassius Clay
ten věčný strach na miskách vah
převážit chce šašek počmáranej.

Kampak chcem ve věku rozumu
strkat prý své nosy na gumu
určitě od rumu z konzumu
tak strašně červené jsou.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

R: Bláhová show šaškové jdou
barevnou naději vytřískat z ní
hledáme brod uprostřed vod
my věční šaškové počmáraní.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

MRTVEJ VLAK

Hoboes

1. Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

2. Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

R: Mrtvej vlak, mrtvej vlak neдрží jízdní řád,
dálku máš přece rád, nasedat,
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3. V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkých tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.

4. Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce taď nevyháží, cesty zpátky nevedou,
děbel veksł přehodí a šraňky zvedne za tebou.

R: Mrtvej vlak, ...

už jede vlak, už jede vlak ...

AMAZONKA

Hop trop

G

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

G

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

BLÁTO NA BOTÁCH

Hop trop

C Dmi F C Bb
1. Vlídnej mech, vůní dech podhoubí a mokrý hlíny,
F C G# C
jehličí a smůly borový,
Dmi F C Bb
žádněj spěch, příkřej břeh smáčí ubrečený ráno,
F C G# C
když se nízko válej' mraky syrový.

G Emi C G
R: Máš bláto na botách a neholenou tvář,
Emi Ami Emi Ami
na trati v údolí to každej šutrák poví,
G Emi C G
že z pátku k neděli se k vechtru doflinkáš,
Emi Ami D
čekáš na vlak a hrb tě bolí.

2. Pět dní dřeš, pak zas jdeš zpátky tam, kde cejtíš vůni
jehličí a smůly borový,
a když chceš, línej jseš, lehneš si a koukáš,
jak se nízko válej' mraky syrový.

R:

ČAS TO VZAL

Hop trop

Dmi

Bb

Dmi

1. Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,

Bb

F

vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,

Ami

Dmi

a my dva [: s bráchou šli jsme dál. :]

2. Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,

a do plamínků jen mlčívali spolu stejnou řečí,

je to tak [: dávno a čas to vzal. :]

F

Gmi

Dmi

R: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,

F

Gmi

Bb

postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků

Ami

Dmi

chtěly se [: toulat po hvězdách. :]

3. Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mýho bloku,

mý hlavě dřavý napovídal občas nákou sloku,

léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.

R:

4. Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,

šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchoďáku,

třeba jen [: volnost na cestách ... :]

DLOUHO NEJEL ŽÁDNEJ VLAK

Hop trop

- D Emi
1. Už dlouho nejel žádněj vlak,
D Emi
já ležel v náspu jenom tak
D Hmi Emi A
pod zpola vyvrácenou tabulí,
D Emi
tam nápis dávno sloupal čas,
D Emi
kde jsem, to věděl jenom das,
D Hmi E7 A7
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom nákej hlas a druhej s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: "Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"

- D
R: Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi E
do dlaně, co ke mě vztáh',
D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 A
zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek',
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

R:

R:

HEJ! KAPITÁNE!

Hop trop

- Dmi** **F**
1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
C **Dmi**
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
F
proto každěj smeká, na palubu kleká,
C **Dmi**
mezi zuby drtí otčenáš.

Dmi **C**
R: Hej! Kapitáne!

Dmi **C** **Dmi**
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!

C
Hej! Kapitáne!

Dmi **C** **Dmi** **C**
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
Dmi **A7** **D** **D A7 D G D A7 D**
sedm galónů, a ty to zaplatíš.

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

- Emi** **Hmi**
1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Ami **Hmi** **Emi**
chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj', **Hmi**
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Ami **Hmi** **Emi**
a za dobrý slovo ti srdce své na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
- A** **Emi**
R: Ty rána s vůní borový smůly
A **Emi**
měly by zůstat navždycky v nás,
C **Hmi**
ty rána s vůní sekaný trávy
C **Hmi** **Emi**
a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.
4. = 1. (Kakofonie: 4. = 2.)
R:

JÁ HO ZNAL

Hop trop

1. Byl to nekonečnej den, kdy se z letních barev jen
Emi C F C F
ven oknem šedý všechno zdálo,
Dmi G F C
u krajnice postával, zbytečně by nemával
Dmi F G
rukou pár že je moc málo

2. Ve dvou potom na zádech, šmír a rány na kloubech,
ten jeho vůz my spravili až k ránu,
proč bych čekal za to vděk, usmál jsem se a pak řek':
doma nečekej slavobránu.

R: Já ho znal, vždycky stál na stejným fleku,
Dmi G F C
F C Dmi G
my měli stejnou štreku i cíle pro náklad,
Dmi G F C
záda hřál mu, když spal, motor přes deku,
F C Dmi G
svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.

3. Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun
dva krajní vybíral si tóny,
nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas,
světlem se zdraví kamióny.

R:

4. Když pak nemoh' jet už dál a co chvíli usínal
a v polospánku přejížděl i čáru,
proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt,
brzda, a sáhnul po cigáru.

R:

JASNÝ JAK FACKA

Hop trop

1. Tak už to vše a chlapi vostrý jsou jak meče
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

R: Jasný jak facka, země je placka
a kolem dokola jen oceán,
do tisíc láter, tvrdil to páter,
a to je víc než kapitán,
ten když si nahne, hned ho to táhne
pořád na západ do Indie,
po zlatě prahne, skončí na ráhně
a dýl než tejden nepřežije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

R:

Ami

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

C G Ami

nikdy svého floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,

C G Ami

paty od baráku jsem neodlepil,

G Ami

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

C G Ami

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekynu jsme svoji každě doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi Ami G Ami

- R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F C Dmi E

S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R:

LOUISIANA

Hop trop

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi D Emi

podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahní na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

R:

3. Až budu někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

R:

MOKRÝ DUŠE

Hop trop

- Ami Emi Ami**
1. My seděli to zamračený ráno
Emi D
u řeky, jen kousek za městem,
F C Ami G
na obrácený lodi, u grogu, jak to chodí,
Dmi G E7
se vysmívali všedním starostem.
2. Ta kytara, co dal mi s sebou brácha,
kterej říkal:"Moc ji nevomlať!",
za všechny prachy stála, hlavně, že trochu hrála,
ta překližková hrůza, lad' jak lad'!
- F Bb F**
R: Partu cvoků, co maj' duši mokrou,
Dmi C G
život jednou do cesty mi dal,
F C
[: jsem rád, že to tak bylo, to se mu podařilo,
Dmi G C C7 E7
sám bych si snad líp nevybral. :]
3. Na břehu kalný spěchající vody,
kolem který vede stará trať,
my zpívali a hráli jen vo tom, co jsme znali,
a i když trochu falešně, tak ať!
- F Bb F**
R: + partu cvoků, co maj' duši mokrou ...

OBCHODNÍK S DEŠTĚM

Hop trop

Ami G Ami G
1. Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
Ami G Ami D
že jabka se na stromech začaly píct,
Ami G Ami G
a v potocích sucho, jen kámen a písek
Ami G Ami D
a prach místo vody, co měla tam týct.
Ami Emi Ami Emi
Už dobytek v noci nás ze spaní budil
Ami G Ami D
a řvaní to stěží už dalo se snýst,
Ami G Ami G
my chlapem, co tady se objevil k ránu,
Ami G C G
pak lehce a moc rádi dali se svíst.

Ami Emi Ami Emi
R: "Když každěj dá dolar," nám řek' tenhle koumák,
Ami G Ami D
"znám starý kouzlo a déšť přivolám,"
Ami Emi Ami Emi
za jeden kulatej zkusit to stálo,
Ami Emi Ami D
na svý si přišel - co zbejvalo nám?

2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
a sloup suchý trávy a prachu se zved',
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
a jestli mu aspoň dost malinko věří,
že jedině s ní by se vydat chtěl dál.

R: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt,
takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johny hned zalez' se skrejt.

3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčenej klobouk,
nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
"Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!"
Za podvodný kousky se létama platí,
přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
nutný je věřit a strašlivě chtít.

1. Už snáh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,
jenom blejsklo slunce do louží, už parták na nás vlít',
toho flákání prej po farmě má právě akorát,
proto: "Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát."
2. Ty autáky maj shnilej rám a rozrachtanej plech,
dva džípy z války poslední jen stěží chytaj' dech,
kolikrát mi ten můj nechtěl jet,olikrát bych do něj kop',
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.
- R: Stovky ran palicí a kůly budou stát
pro míle dlouhý vedení,
dvě stopy nad zemí pak izolátor dát,
stáda nám ohlírají dráty měděný.
3. Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

R:

- D Emi
 1. Podběl mi z pangejtů mává
D
 šedivým ránem přikrytej,
Emi
 mrholí, a z mlhy závoj
D
 je na mě schválně ušitej.
2. Mizerně skrz něj se kouká,
 už celou noc mám za sebou,
 abych neusnul, tak si broukám,
 a dýzl klepe pode mnou.
- G
 R: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže
D
 a všem hospodskejm u silnice poví,
C D
 že by sis chtěl u nich kafe dát,
G
 tak si dodej ještě trochu kuráže,
D
 jseš chlap, kterej čas neúnavně honí
C D
 [: a svou káru musí taky hnát. :]
3. Den už se pomalu blíží
 a tma je špatnej společník,
 nejhorší ve chvíly zrádný,
 na jaký dávno jsem si zvyk'.
4. Až zvednu od čáry bílý
 konečně oči znavený,
 pohladím tu, co na mě čeká,
 a budu patřit jenom jí.
- R:

Ami (C)

C (Ami)

1. Zatoužil jsem včera za kliku vzít u nočního podniku

E7

Ami

E7

Ami

s balíčkem oběživa, hou hou, s balíčkem oběživa,

C

žízeň už na mně klečela, nebylo jistý docela,

E7

Ami

E7

Ami

že Lojza točí piva, hou hou, že Lojza točí piva.

2. "U lípy" tma jak ve štole, židle vobrácený na stole,

jó, to byl smutnej vobraz, hou hou, jó, to byl smutnej vobraz,

tak před hospodou zavřenou s náladou rázem zkaženou

řek' jsem si: to je podraz, hou hou, řek' jsem si: to je podraz.

G

C

G

C

R: A že jsem nejlepší a žádná dvojka, mistr světa, hvězda zločinu,

G

C

E7

Ami

vedoucí výčepu Alois Chvojka zapláče, zatímco já prchnu po činu.

3. Ránu jsem dal pěstí mamutí a skel ve vohně křachnutí

rámusu dělalo fůru, hou hou, rámusu dělalo fůru,

přes květináče shozený a cáry záclon uzemý

dělal jsem inventůru, hou hou, dělal jsem inventůru.

R: Pozdě jsem ráno pak honil bycha,

když mě tam na židli našel spát

Lojza, co klidně do mrtvého ticha

nade mnou na účtenku začal počítat.

Ami

E7

Rec: Tak to máme: pelargonie - sto, jedno vokno - dvě stě,

Ami

záclony pak tři sta, a jeden Pražskej výběr, hou hou,

E7

Ami

E7

Ami

a jeden Pražskej výběr, hou hou, a jeden Pražskej výběr.

POŠTÁK

Hop trop

1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':
pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi: "Buď fěr!"

R: Pošťák se má, za známky neplatí,
hlavně když se s pytlem prachů někam neztratí,
pošťák se má, a když se neztratí,
za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo nák dřív,
leď se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh
bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

R:

A D A D C E7 A
La la la ...

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
 1. Zaslech' jsem, že tutově v Praze pět na Smíchově
 C Ami Dmi G7 C C7

někdo střelí indiánskou loď,

F C7 F C7

hned napadlo mě bleskově, že po důkladný opravě

F C7 F G

s ní překvapím svou milovanou choť.

2. Já nezaváhal chvíličku, co chtěl by za tu věcičku,
 hned s majitelem vyjednávám sumu,
 říkal, že díky požáru má jen tu loď a kytaru
 a k ní mu chybí aspoň doušek rumu.

3. Tak do nejbližší Jednoty já začal nosit hodnoty,
 byly toho dvě narvaný tašky,
 už mám tě, moje kocábko, pro moji drahou překvápko
 mě stálo tankrát čtyřicet dvě flašky.

G D7

R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,

G

přestože vodákům v ČSD nepřejí,

C Cmi G

řeka nám píseň bude hrát,

D7 G

že lodě nechtěj' nikde brát.

4. Den nato jsem pak z moskviče, co půjčujou nám rodiče,
 vyndal dva-tři nepotřebný díly,
 co neudělat pro lásku, já pro tebe, můj vobrázku,
 se nerozmejším nikdy ani chvíli.

5. Šoupnul jsem do své aktovky dvě fungl nový mlhovky,
 pár součástek a taky litřík Arvy,
 vše vyměnil za lepidlo, pět latí, šrouby, tužidlo
 a hlavně pikslu bleděmodrý barvy.

6. Už starodávná tradice říká, že právě Lužnice
 vodáků je každoročně Mekkou,
 v den D u mostu v Suchdole: 'No to je voda, tý vole!',
 my zírali nad rozvodněnou řekou.

7. Aby ti, co koukaj' okolo, nám neříkali 'prdolo',
 my do své lodi flegmaticky vlezli,
 že přišlo velký koupání a vo šutráky drncání,
 to nevadí, aspoň jsme se svezli!

R: Koukáme spolu tam dolů tou peřejí
 na trosku lodě, co volně proud nese ji,
 řeka nám píseň bude hrát,
 zbyla nám žízeň akorát.

ŘÍKAL MI BRÁCHO

Hop trop

 C F Ami
1. Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
 Emi G
 špinavej plech nám záda hřál,
 C F Ami
 kolejí spojky počítaly kola vlaku,
 G D G
 jelo se dál, vagón to vodkejval.

2. V kapse jenom tupej zavírák a lžící,
 nic, vo co člověk by se bál,
 nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
 co znamenaj' pro dráhu kapitál.

 Ami Emi
R: Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
 Gmi C
 a naše jména byly zkrátka vedlejší,
 Ami Emi
 oba jsme měli víc, než moh' by si kdo přát:
 Gmi G
 společný nebe, dny a cesty včerejší.

3. Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
 poznám na dálku za tratí,
 přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
 že dobrej chlap se prostě neztratí.

R:

 Dmi G C
4.=3. + že dobrej chlap se prostě neztratí ...

SVÁTEK

- D G D Ami G D Ami G
 1. Ten večer jsme s kapelou neměli žádný hraní,
 bylo už pozdě a město se chystalo k spaní,
 D Ami G D Ami G
 najednou hlasy a bouchání na dveře domu,
 Ami D
 byl zrovna červen, a sedmadvacátej k tomu.
2. To z majáku hlídač viděl, že u mě se svítí,
 tak s Bobem Greenem přinesli nějaký pití,
 a dálkový šoféři, že se moc nevyznaj' v lihu,
 kus palmový větve k svátku mi přivezli z jihu.
- Hmi Ami D Hmi Ami D
 R: To abych neslavil sám, to abych neslavil sám,
 Ami C D Ami C G D
 přišli mě s dárkem navštívit přátelé ke jmeninám.
3. Australskej ovčák, co v buši měl drnovou chajdu,
 dal bochník sejra a přived' i copatou trajdu,
 vorař nes' kyzovou hroudu a pošťák psaní,
 švorcák zas kytaru, co pro něj nebyla k mání.
4. Mně říkali "brácho" Joe Ventil i obchodník s deštěm,
 Růža a Betty soudek sem válely městem,
 fousatej farmář, co líbil se mý ženě Zdeně,
 měl na botách bláto a na šňůře přived' mi štěně.
- R:
5. Lodníci zpívali, na rožních pekly se ryby,
 vtom se mi začalo zdát, že někdo tu chybí,
 že z lidí, co ke mně pár mizernejch kroků to měli,
 Ami D C G
 nepřišel nikdo - všichni ňák zapomněli ...

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

G

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

D

Emi

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tudy,

G

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

D

Emi

bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Emi

C

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Emi

C

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Emi

C

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Emi

D

Emi

D

Emi

D

Emi

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každěj den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:

ŠVORCÁK

Hop trop

Dmi Bb A7
1. S partou kluků v koutě na perónu
Dmi Bb C A7
tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,
Dmi Bb A7
vo pár kroků dál se na nás díval
Dmi Bb C Dmi
starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.

2. Hned se vecpal s náma do vagónu,
když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,
na kytaru na mým klíně koukal
a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F Gmi
R: Nezdálo se, že je nákej švorcák,
F Gmi A
co by neměl prachy, který dal by za novou,
F Gmi A
měl podivnej hlas a divný voči,
Dmi Bb C Dmi
říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. 'To vomlácený dřevo není k mání,
patří mojí máti a je starší nežli já,
je to dárek od někoho z mládí,
a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.'

R:

4. Když jsem večer v neděli svý mámě
řek', že nákej cizí chlap se hrozně zajímá
o věc, která cenu má jen pro ni,
divil jsem se, co ji na tom tolik dojímá ...

NULTEJ POLEDNÍK

Hop trop

E

1. Mraky šedý jak olověný závaží

F#mi H7

přines' vítr, co listí začal vát

F#mi H7 E4sus C#mi

na perón zapomenutýho nádraží,

C F#mi (Ami) H7 (E)

kde na tvůj vlak já jsem čekal tolikrát.

2. Roky běží a trať už dávno zarůstá,
keře šípků tu rostou v kolejích,
smutnej dům, ve kterým nikdo nezůstal,
když vagónů pár odjelo posledních.

E Hmi7 F#mi H7 F#mi H7

R: Víím ale jenom já, že nultej poledník to místo protíná,

E Hmi7 H7

jednou zastavil ten vlak a když jsem tě uviděl,

F#mi H7 E

pro mě první vteřinou začal den.

3. Tak tu stojím a zase hlavu otáčím
jako dávno k rozbitejm hodinám,
místo růží v ruce kytku bodláčí
a v krku stáhnutým jen hořký sucho mám.

R:

TAK UŽ SE ŠKRÁBU STRÁNÍ

Hop trop

1. Tak už se škrábu strání plnou kamenů
a je mi fajn, vždyť každej z nich tu znám,
mě táta křtít dal vodou z horskejch pramenů,
tak mě to táhne zase domů k nám.

R: Na horách večer se slunce v krvi utápí,
i rána znám, jsou jako jabloň zjara bílý,
už mě nic netrápí, a slzy na tvářích
jsou jenom pot a kapky dešťový.

2. Tak už se škrábu strání plnou kamení,
za chvíli sad mi z dálky zavoní,
zůstanu stát u dřevěnýho stavení,
kde chladí stín těch bílejch jabloní.

R: Kolik je mejlí, kterejm záda jsem už ukázal,
kolik je cest, co vedly bůhvíkam,
kolik je písniček, co na nich jsem si zazpíval,
tohle je ta, která vedla mě zas k nám.

3.=1.

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílého kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

AHOJ PEGGY

Kamelot/Roman Horký

Ami Fmaj7
Ahoj Peggy,
G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7

jak dlouho jsem tě neviděl,

Ami Fmaj7
tají ledy,
G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi7

vítr by novou trávu sel.

Dmi A+ F G

Uvidím někdy úsměv tvůj

C E7
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v moll,
někde je kaz, zháníš si náplast na svůj bol.
Jakpak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
R: Je opuštěná krajina větrných mlýnů
F G C C7
a nalezená je pravda co jsem ti říkal,
F G C A7
je zahalená do staré pavučiny slibů,
Dmi7 G Fmaj7 Ami Fmaj7 G
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem tam těžko si spolu zahrajem.
Dopis má končit v naději,
takže Ahoj Peggy znova tají ledy.

R:

- G Gmaj7 G Gmaj7**
 1. Zhasl už oheň a jiskra líná
C Cmaj7 C Cmaj7
 pomalu vzlétla tmou,
G Gmaj7 G Gmaj7
 škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla,
C Cmaj7 C Cmaj7
 cigaretu vyklepanou,
Ami Ami/G Ami Ami/G
 z lesa vyletěl pták a krákorál tak,
D
 že vzpomínky mé rozjitřil,
Ami Ami/G Ami Ami/G
 na znak pavouků, co do klobouku
D
 mi vyšila holka z kusu mé šály
 v zavřeném kupé, když koleje hrály.
- G G+ G G7**
 R: Můj amulet nezklamal moji pouť,
C Cmi Emi
 jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,
G G+ G G7
 vím, cesty mé s tvými se nesejdou,
C Cmi Emi (Emi, Emi, D7)
 ty pevně drží čas a s nimi i nás.
2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel,
 z myšlenek byl vodopád,
 najednou kdosi dlaně otevřel,
 z prstů mi tiše vypad',
 zahořel jako vích a z let bláhových
 stal se plamenicí rejd
 a dívky té tvář mi zjevila zář,
 rudých plamenů na konci léta,
 na rtech mi zbyla jen jediná věta.

R:

R:

ČAS ROZCHODŮ

Kamelot

G D7

G

1. Večer si chystá sítě, dívej,

Emi Emi/D

a chytnul i nás,

C

Ami

ještě chvíli se mnou zpívej,

D7

než odejdu zas.

2. Z neonů proudy světel pálí

a mění tvou tvář,

víš to, že dávno nejsme malí

a nenosíme svatozář.

D7

G

R: Čas rozchodů, ten bolí víckrát,

C

i když se tomu nevěří,

Ami

lásku nedokážeš vyhrát,

D7

nemůžeš chytnout pápěří,

G

co vítr ke slunci už odvál

C

a na prach jistě rozmetal,

Ami

svému slibu taky dostál

D7

G

vítr, co letí někam dál.

3. Neboj se, čas, ten rány zhojí,

je nejlepší fáč,

pokaždý rvát se za něj stojí,

ať jsi snílek nebo rváč.

4. Ztracená víra se ti vrátí,

až překročím práh,

proud slzí zadržet se krátí,

sypou se jako z lusku hrách.

R:

A

1. Byl pátek navečer, kdy město osiří

G

o všechny zatoulaný duše, co k dálkám zamíří

F#mi

tenkrát na prsty jsem pískal a chodil za tebou

F

G

A

G

A

G

řekl ti: Pojď ven, pojď ven, pojď ven, za duhou

2. Ty jsi řekla: Je to fajn, hlásili nám počasí

o víkendu bude krásně, snad se to nezkaží

hotel Širák, ten to jistí, tam naši nebudou

A7

tak jdem, tak jdem, tak jdem, za duhou

D

F#mi

E

R: Cihlový nebe nad výpadovkou jsme dohonili u Devíti křížů

D

tam nás vezl chlápek, co spěchal stovkou

F

celou cestu byl tiše a mlčel jak mokasín

G

a když pak zastavil, řekl : Dej bacha, já dobře vím

A

G

D

A

G

A

G

kde svítí duha, kde svítí duha, kde svítí duha, já...

3. Potom odjel za obzor a my táhli do lesů

jako stěhovaví ptáci, co znají adresu

kde mračna roní slzy a slunce chodí spát

řekl jsem: Pojď blíž, pojď blíž, pojď blíž, nesmíš se bát

4. Přišla navoněná noc, já měl oči dokořán

tys usnula jak dítě, když zavřelas korán

vtom uslyšel jsem kroky, kroky, co někam jdou

možná daleko, daleko, daleko, za duhou

R: A ranní nebe nad výpadovkou jsme dohonili u Devíti křížů

kolem projel chlápek, co spěchal stovkou

co byl včera tak tiše a mlčel jak mokasín

a kdyby zastavil, řeknu: Dej bacha, já dobře vím

kde svítí duha, kde svítí duha, kde svítí duha,

kde svítí duha, kde svítí duha, kde svítí duha, já...

HONOLULU

Kamelot

A D E D
1. Letecká linka do ráje
A D E
k ostrovům slunné Havaje
A D E
nabrala kurs vlastní osy,
D E A
tam holky plavky nenosí.

2. Na pláži Beach Boys čekají,
banány z palem padají,
na runway Boeing dosedá
a slunce pálí, to se má.

E D A
R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,
E D A
whisku na ex, mulatek sex si můžu přát,
E D A
reagge, reagge, reagge, Honolulu, ukululu.

3. Mulatka záda natřela,
paprsky pustím do těla,
žraloci lidi nežerou,
hlídaj' je skrytou kamerou.

4. Čerňoch, co dělá zmrzlinu,
zdarma ji dává každému,
vše už je v ceně letenky,
co neplatí pro manželky.

R:

5. Všichni tu tančí reagge styl,
ani jsem kolu nedopil,
tři holky plavky stáhly mi,
třely mě ňadry velkými.

6. Tu náhle signál budíku,
vytáh' mě z pláže rovníku,
šalinou za vosmikačku
jedu vorazit štípačku.

R:

PSÁNO NA BŘEZOVÉ KŮŘE

Kamelot

Hmi G D A Hmi G D A

1. Čpěl zas kouř a prsty mě zábly přes palečnice,
na jazyku souš mě trápila žízní až do vesnice,

Emi7

na bundě fleky starý několik let

Emi

A

a po kapsách tabák od cigaret, co už nekouřím.

D

Hmi

- R: Zas píšu na kůru březovou tvůj monogram

Emi7

A4 A

a nevím, že jiný jméno máš.

Zas cítím to chvění na nohou, ze sáčku sirky lovím
a ty oheň rozdýcháš.

Gmaj7

Jako dřív se ptej, když nejsi se mnou u skal,

Hmi G D A

kde to znáš.

2. Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc
a v dálce body, přejezd a trať kamsi do Rapotic,
zas držím ti židli tam u věšáků
a na pivo jdou strejcové od vlaku, tak už pospíchej.

- R: Zas píšu na kůru březovou ...

G D A Hmi G D A D4

VZPOMÍNKA NA KAMARÁDA

Kamelot

/: Emi C Ami H7 :/

- Emi** **C**
1. Lásko, nejsi má, jsi vzdálená až do smrti,
Ami **H7**
dávno nečekám, že by mě křídla labutí
Emi **C**
zamávaly z vodopádů šedivýho dne,
Ami **H7** **Emi E**
ze skály naděje mi odletí, odletí.
- Ami** **D G** **C**
R : Zlá nemoc jako černá tůň stavěla kříž o něco spíš,
Ami **H7** **Emi** **E7**
když hnal se nocí bílej kůň jak lítá saň a tvoje dlaň
Ami **D** **Hmi** **C**
už byla ledová jak štítý hor, telegraf duše za obzor
Ami **H7** **Emi C** 1. **Ami H7** 2. **Emi**
donesl skromné poselství: chtěl bych žít.
2. Lásko ukrytá, jsi vyrytá v mé paměti,
Neboj, čekám dál jenom v malé naději,
Vysnění jak návrat psance girlandami snů,
všech nekonečných dnů a čekání, čekání.

BĚDA PORAŽENÝM

Klíč

- G Hmi C D
1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede,
G Hmi C D
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
C Emi D G D C D G
vae victis, amen, amen.
2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.
3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.
- G Hmi C Emi D
4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
G Hmi C D
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
C Emi D G D C D G
vae victis, amen, amen.
- 5.=1.

LOU Z LILLE

Klíč

1. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

R1: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

*: Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

R2: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R1:

X: Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl ...

MALÝ RYTÍŘ

Klíč

R1: Má pět let a jméno Parsifal,
Emi D Emi
pod stolem jak v hradu bydlí,
G D G
na plotně mi střeží svatý Grál,
Emi D Emi
na turnaj mi jezdí židlí,
C D G D
pod přílbou z novin skálopevný zrak,
G D G D
čelo jako anděl, sílu jako drak,
G D Emi
Normany lžičkou mydlí.

Emi D Emi G D G
1. Po bitvách vždy se schoulí, klášter si vyhledá,
Emi D Emi G D G
rytíř s modrou boulí pofoukat se dá,
C D G D G
pán hradu s pláčem zápolí a máma s pánem zas,
C D G
jen co ta boule přebolí,
D G D G D Emi
chápe se dřevce, být doma nechce, táhne do polí, je čas.

R1:

R2: Má pět let a jméno Lohengrin,
místo meče koště svírá,
zahrabal si poklad do peřin,
tak silná je jeho víra,
pod přílbou z novin skálopevný zrak,
čelo jako anděl, sílu jako drak,
v kalhotách zeje díra.

2. Ze spaní skály láme, kraluje, jak se dá,
s jedním uchem máme trůn, na němž zase dá,
starost mám, které z princezen svůj prsten jednou dá,
kde má tu svoji Svatou zem,
proč starost, mámo, teď je teprv ráno, on vyhledá ji sám.

R2:

C **G** **Dmi** **Ami**
 1. Já to vím, že se nesluší pískat jim do uší,
C **G** **Dmi**
 vítr prý slova přehluší, kdo ví,
C **G** **Dmi** **Ami**
 zpívám jim, oni neslyší, písničku nejtišší,
C **G**
 zahvívám, vlezou do chýšší,
Dmi
 spí, pořád spí, jen spí, a já chvátám.

F **C** **G**
 R: Rozfoukat saze u komína chci sám,
 spěch mám a k mrakům zvedám písek,
F **C** **G**
 pod sukni holce, co je líná, a dál
F **C**
 víří mouka a s ní čapka čeledína,
G
 jen víc, ať ví, že vítr tu fouká,
F **C** **G**
 ať se točí, víří, vítr vál.

F C Dmi F C Dmi F C Dmi F C Dmi
 *: Vítr vál, vítr vál, vítr vál, vítr vál.

2. Nad loukou houknu do dlaní, rámusím do spaní,
 můj hvizd prý hrůzu nahání, kdo ví,
 svistí vír listí nad strání, tráva se uklání,
 fičí čas, lidé prohnaní
 spí, pořád spí, jen spí, a já chvátám.

R:

*:

*:

MARSYAS A APOLLÓN

Marsyas

- G Ami D
1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
G Emi C G
Athéna jméno má za starých dávných časů,
 Ami D
odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
G Emi C G
kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
- Emi D Emi C
R: Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout
G D C G D G
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]
2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,
král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,
o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.
- R: Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]
3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí, podveden vůlí krále,
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,
satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit,
[: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :]
4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrosti za starých dávných časů,
teď v tichém hloučku v jejích rukou úroda, spása,
Athéna jméno má, chybí ji tvář a krása.
- R: Ty dy dy ...

SEDM DOSTAVNÍKŮ

Matuška/B.Ondráček,J.Fikejzová

Emi A G F# Emi A G F# Emi

- Emi D
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Emi D
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
Emi C D Emi
sveze tě dál za pár dobrejch slov a díky
C D Emi D Emi D Emi
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

- Emi D Emi
R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
D Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
D Emi
heja heja hou, sám když někdy stojím,
C D Emi
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
vyprahlá tráva už velký deště vítá,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R:

- C F C
1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi E
údolím jarní kurýr jede k nám,
Ami G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E7 Ami
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
G
Ví, celej kraj to ví,
F G F E7 Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

STÍN KATEDRÁL

Václav Neckář/Karel Svoboda,Ivo Fischer

A D A G D E
1. Stín katedrál, půl nebe z bůhví čím jéjé

A D A H E
svůj ideál, sen co si dávám zdát.
z úsměvu šál, dům nebo básní rým jéjé
jé co ti dám, mám řekni dárkem dát

C D G D
R: Přej si co chceš, zlatý důl nebo věž

C D G
sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť

C D G D
ber, tady máš mořskou pláň nebo pláž

C D F
hudbu sfér jenom ber se mnou těž jéjé

2. Můj ideál, víš to co já mám rád jéjé
H D E A
stín katedrál, sen co si k ránu dávám zdát

R:

3. Můj ideál, víš to co já mám rád jéjé
A D A H D E A
stín katedrál, sen co si k ránu dávám zdát

(D) F# E A

Sen, co se nám bude zdát

3x

- Emi** **H7** **G** **C**
 1. Tak už to, miláčku, musíme brát,
 Ami **D7** **H7** **Emi**
 chtěl bych tě naposled pomilovat,
 H7 **G** **C**
 tak už to, miláčku, u nás chodí,
 Ami **D7** **H7** **C**
 javor své listy hned dvakrát shodí,
 Ami **D7** **H7** **Emi**
 zbývá nám balada o naději,
 Ami **Emi** **Edim** **H7**
 zejtra mě na vojnu odvádějí.
2. Tak už to, miláčku, musíme brát,
 chtěl jsem ti svou lásku naslibovat,
 javor však své listy dvakrát shodí,
 jinej tě k oltáři doprovodí,
 zbývá mi balada o naději,
 zejtra mě na vojnu odvádějí.
3. Teď jsem si, miláčku, jen jedním jist,
 javor, ten shodí i poslední list,
 i kdyby ten javor v bouři blesk stál,
 nikdy bych svou lásku nesliboval,
 zpívám si baladu o naději,
 zejtra mě na vojnu odvádějí.

BLÁZNIVEJ DEN

Nezmaří / Pepa Štross

- D** **F#mi**
1. Bláznivej den se batolí z plen,
D7 **G**
vítr jak fén a pivo jako křen,
Gmi
znáš pár pěknějch míst,
D **H7**
že bys radostí písk',
E7 A7 (D)
já blázen.
2. Sluneční zář mi rozjasní tvář,
ale i šedivej mrak má svoje kouzlo a tak,
dál šlapu světem,
a pod námětem všedních dnů
z maličností skládáš prostý štěstí.
- G** **Gmi**
R: Pozoruju děti v parku nebo frontu na polárku
D **D7**
a ouřady, jak se zvolna budí,
G **Gmi** **D** **D7**
to je recept, jak se nuda nudí.
G **Gmi** **D**
Pod pavučinou troleje zpívám si jen tak z voleje
H7
třeba o ničem ale s chutí,
E7 A7
já blázen.
3. Jseš bláznivej flink a mák makovej,
život je swing - tvůj názor světovej,
to nemá vadu, když náladu máš toulavou,
z maličností skládáš prostý štěstí.
- R:
4. Bláznivej den se batolí z plen,
vítr jak fén a pivo jako křen,
znáš pár pěknějch míst,
že bys radostí písk',
H7 E7 **A7** **D**
z maličností skládáš prostý štěstí,
H7 E7 **A7** **D**
z maličností skládáš prostý štěstí,
H7 E7 **A7** **D**
z maličností skládáš prostý štěstí.

KLADIVO

Nezmaří / hudba: Pete Seeger, text: Ivo Fischer

G Hmi C D G Hmi C D G Hmi C D

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
C D G Hmi C D
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
G Emi
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
C G C G
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
C G D G Hmi C D G Hmi C D
ó, to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábněj šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhvíčím dál
[: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
(G Ami G)
ó, to bych si tak přál. :]

- Ami D G E7
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C C/H Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechn dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

UKOLÉBAVKA

Nezmaří / hudba: traditional, text: Pavel Zajíc

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
křídlem noc únavu stírá.

C Fmaj7
R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.
Ami C G Dmi

R: + máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá ...

ZVLÁŠTNÍ RÁNA

Nezmaří / hudba: Jim Croce, text: Pavel Zajíc

1. Když je půlnoc vzpomínkou,
k ránu už jen chvíle zbývá,
nejednou se nechce spát
a s divnou lehkostí se zpívá.

R: Všichni, kteří ve své krvi stejnej bacil maj',
tak se v těchhle zvláštních ránech potkávaj'.

2. Víno zvláštní kouzlo má,
v duších přehradý se hroutí,
pak se snadno vzpomíná
na zámek z vrbovýho proutí.

R:

3. A když za oknem je den,
lampy dohasínaj',
barman dávno šel už spát,
venku ptáci forte zpívaj'.

R:

DARMODĚJ

Jarek Nohavica

- Ami** **Emi** **Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami **Emi** **Ami Emi**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Ami**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi **F**
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim **E7** **Ami**
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- Ami** **Emi C G** **Ami F F#dim E7** **Ami Emi C G** **Ami F F#dim E7**
- R: Na na na ..
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

HLÍDAČ KRAV

Jarek Nohavica

Pam padadam.....

G

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

C D G
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

C D G
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

G

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,

C D G
od rána po celý den zpívat si jen,

C D G
zpívat si: pam pam pam padadadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v A dur
pam padadadadam...

MLADIČKÁ BÁSNÍŘKA

Karel Plíhal, Jarek Nohavica

- G Hmi Emi D
1. Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
G Hmi Emi D
bouchala na dvířka paláce poetiky,
G Hmi Emi
s někým se vyspala, nikomu nedala, láska jako hobby,
Cmi D G Hmi Emi D
pak o tom napsala blues na čtyři doby, ho ho hó.
2. Svě srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
plná tragiky, plná mystiky, plná splínu,
pak jí to otiskli v jednom magazínu, ho ho hó.
3. Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora
za týden nato byla hvězdou Mikrofóra, ho ho hó.
4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy,
životem potřísněná, mužou políbená, plná zázraků
a pak jí vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku, ho ho hó.
5. Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody,
ale básníci-tatíci nepomýšlej' na rozvody,
cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života.
- G Hmi Emi D
*: Ach, mladé básnířky,
G Hmi Emi D
vy mladé básnířky,
G Hmi Emi D G
jó, mladé básnířky, básnířky ...

DĚVENKA ŠTĚSTÍ A MLÁDENEC ŽAL

Jarek Nohavica

- Ami** **F6**
1. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
E7 **Ami**
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
F6
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
E7 **Ami**
z jednoho talíře snídají pohanku.
Dmi G7 C Ami
Ona má bílý šlojíř, on chodí v černé kutně,
Dmi G7 C
milenci pod obojí, jak vesele, tak smutně,
Ami Dmi Ami
v dřevěné kořence semínka po bodláčí,
Dmi E7 Ami
děvenka s mláďencem, dva věční rozsévači.
2. Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty.
Mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíraky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.
3. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života.
Potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a pak přetrhla se.
4. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku.
Ženich a nevěsta, my jejich svatebčané
na cestách-necestách, čekáme, co se stane,
pod síní svatební tančíme dole v sále,
ze síně hudební zní dlouhé pastorále.

NEVERMORE

Jarek Nohavica

- G C G C G C G**
1. Seděl jsem za stolem a básně čet', rádio hrálo,
C G
vtom slyším tukání na parapet,
Emi D G C G
tak slabé, že se mi možná jen zdálo,
Cdim Cmaj7
zastřený mužský hlas z chodníku tiše se ptal:
Hmi C G
"Nerad vás ruším, pane básníku, ale mohli bychom na chvíli dál?"
2. V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína,
jako bych někde už viděl tu tvář,
byla to tvář, na kterou se nezapomíná,
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.
3. Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,
že z podešví mu trčí koňské žíně.
"Tak nás tu máte, jak jste si přál," na lampu padl stín,
přes psací stůl když mi vizitku dal: firma Dábel a syn.
4. V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
volal ho na pomoc, když docházel dech,
a teď jsem se mu z očí v oči díval,
cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk,
když ze zářadří vytáhl ceduličku a dlouhý husí brk.
5. "Za kapku krve tě zahrnu vším, co budeš žádat,
vidět to, co jiní nevidí, tě naučím,
a slova k slovům v písni skládat."
"Co za to žádáš," ptal jsem se, ptal, "jsem jen nuzný tvor,"
G Ami C G Ami C G
a havran v rohu zakrákal: Nevermore!
6. Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále,
když přijdou lijáky, tak bolí ten šrám,
a ono, podívej se z okna, prší stále,
nešťastně šťastný v púlce života, kymácející se vor,
C Ami C G Ami C G
a havran na rameni skřehotá: Nevermore, nevermore, nevermore!

- Ami** **Dmi**
1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
E **Ami**
 pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
A7 **Dmi**
 v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
E **Ami**
 ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
G **C**
 a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
A7 **Dmi**
 ze sna se culila, naivka důvěřivá,
Ami
 jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
E **Ami**
 a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
 ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
 kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
 až budou obě dvě donaha vysvlečený,
 na její blůzu si její brož fešácky připla,
 pod paži stříkla si jejím dezodorem,
 peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
 odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
 před zrcadlem se pak notně podivila:
 někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
 aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
 Pravda se smála, že na ni kameny hází:
 'Vždyť Lež je to všechno a Lež taky mý šaty má,'
 blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
 byla to rozmluva dost málo přívětivá.
4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
 ostatně cizí šmouhy přišili jí,
 nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
 a zatím se potlouká nahá a ve škarpe spí,
 Pravda se brání a přiznat se nechce,
 to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
 Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
 a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
 pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
 jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
 ale až dokáže to, co dokáže Lež,
 často je k mání vodky jen půl litru na tři
 a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
 někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
 a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty,
 a dřív, než se naděješ, nosí tvé hodinky,
 a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.

SPATŘIL JSEM KOMETU

Jarek Nohavica

Ami

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela

Dmi **G7**

zmizela jako laň u lesa v remízku

C **E7**

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí, my už tu nebudem
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami **Dmi**

R: O vodě, o trávě, o lese

G7 **C**

smrti, se kterou smířit nejde se

Ami **Dmi**

lásce, o zradě, o světě

E **E7** **Ami**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese
smrti, se kterou smířit nejde se
lásce, o zradě, o světě
bude to písnička o nás a kometě ...

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-**Ami**
Dmi cestou-necestou,
G
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi
G
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

VLAŠTOVKO, LETĚ

Jarek Nohavica

- C** **Ami**
1. Vlaštoko, leť přes Čínskou zeď,
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vyleť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď.
3. Vlaštoko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C **Ami** **F G C**
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď,
Ami
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď,
C
vlaštoko, leť ...

ZATÍMCO SE KOUPEŠ

Jarek Nohavica

- Hmi D
1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
G A7 D
na největší loupež ve mně se střádá,
Gdim Hmi
tak, jako se dáváš vodě,
Fdim A7
vezmu si tě já, já - zloděj.
2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.
- D G D
- R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
Emi G D
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
Emi G D
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
Emi G D
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.
3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.
- Emi A7 D Emi A7 D
- R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

ZÍTRA RÁNO V PĚT

Jarek Nohavica

- Emi** **G**
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C **D7** **G** **E7**
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami **D7** **G** **G/F#** **Emi**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami **H7** **Emi** **E7** **Ami** **D** **G** **G/F#** **Emi**
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami **H7** **Emi**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

BLÁTIVÁ CESTA

Pacifik

R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
cestou dál nechceš jít,
kde jen máš touhu bláznivou,
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
ve slunci kotě usíná,
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
život prej stále začíná.
2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.
4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

DŽÍNOVÁ LÁSKA

Pacifik

D D4sus D

Emi A7 D F# Hmi Gmi

1. Oči máš jako len, já z nich bývám často okouzlen.

D G D G

Vždyť jsou modrý jako nebe, studna něhy, až mě zebe.

Emi A7 D D4sus D

Takový, jó, takový jsou oči tvý.

2. Horký dech to jsi ty, v očích míváš klid i napětí.

Něžná touha co se ztrácí, jarní vítr když se vrací.

Takový, jó, takový jsi zase ty.

D7 G A7 F#mi Hmi

R: Ta naše láska džínová nám dvěma patří a nám se podobá.

Emi A7

Je jako já, je jako ty

Hmi D+ D Emi A7

a všechny starosti, problémy, hlouposti za nás vyřeší

A7 D Hmi Emi A7 D D

džínová láska, džínová láska, džínová láska.

3. Na pláč tvůj nemám zbraň, vždycky hladím tvoji malou dlaň,

i když slzy rosu tvoří, naši lásku těžko zboří,

taková, jó taková je láska má.

4. Proč máš spěch? Kam zas jdeš? Ptáš se a já nemusím to říct,

ale nemám proč ti lhát, láska má je žhavej drát.

Taková, jó, taková je láska má

R:

5. Vlasy máš jako med, někdy chladná umíš být jak led.

Když se domů pozdě vrátím, na pár dnů tvou přízeň ztratím.

Taková, jó, taková jsi někdy ty.

6. Nervy máš napnutý, člověk stěží tě pak donutí,

abys vynes koš na smetí, když mám práci kolem dětí.

Takový, jó, takový jsi zase ty.

D7 G A7 D Hmi Emi

R: Ta naše láska džínová... ..džínová láska, džínová láska,

A7 D D7 G Emi D

džínová láska, džínová láska.

HEJ, KOČÍ

Pacifik

Ami F Dmi
1.Hej kočí, jedem dál, láska má boty toulavý,
Emi Ami
a častokrát se unaví ještě dřív než najde cíl.
F Dmi
Hej kočí, jedem dál, vždyť cestu znáš už nazpaměť,
Emi Ami
na ní se skrývá jenom šed', někdy pár hezkých chvil.

F G
R: Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním,
C Ami
no a já jsem tvůj stín.
F G
Ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší,
C Ami
to já dávno vím,
F G C Ami
s tebou mám tisíc nadějí, že nezůstanu nikdy sám,
F G Ami
láska jsou koně splašený, když se řítí k nám.

2.Hej kočí, jedem dál, i když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník, koně své dál musíš vést.
Hej kočí, jedem dál, jak rád bys trhnul opratí,
však minulost nám navrátí jen splín z nedávných cest.

R.Ty jsi moje

3.Hej kočí, jedem dál, vždyť přece dál se točí svět,
zastavit nelze a vzít zpět těch pár dlouhých snů.
Hej kočí, jedem dál, než se nám koně unaví,
zas čekaj lásky toulavý a spěch příštích dnů.

JARO NAD BRE TANÍ

Pacifik

- Dmi C Dmi Ami Dmi**
1. Přílivem hučí skály, nový den začíná
C Bb A
roztáčí vítr mlýny a opojnými víny voní zem
Bb C Dmi
a jaro nad Bretaní
2. Voní zem a dívky v krojích písni den vítají
krajem zní z věží zvony ať k díkům hlavy skloní ten, kdo zná
jaro nad Bretaní
- F C Dmi Ami**
R: Dudácká kapela hraje na náměstí,
Dmi Ami Dmi C Dmi
děti si z oblázků staví svůj dům
F C Dmi Ami
kraj, který opředen podivnou pověstí
Dmi Ami Dmi C Dmi
otvírá náruč, ty uvěříš snům
3. Rybářské čluny míří kolem skal slunci blíž
tvrdý chléb loučení a lásku v očích ženy dobře zná
jen jaro nad Bretaní
4. Moře má jenom dálky, lidská touha má víc
ta, která lásku hledá, vzít naději si nedá, jak to zná
jen jaro nad Bretaní
- F C Dmi Ami**
R: Dudácká kapela hraje na náměstí,
Dmi Ami Dmi C Dmi
děti si z oblázků staví svůj dům
F C Dmi Ami
kraj, který opředen podivnou pověstí
Dmi Ami Dmi C D
otvírá náruč, ty uvěříš snům

MALÝ VELKÝ MUŽ

Pacifik

Emi

Dokud tráva bude růst

C

Řeky potečou a stoupat bude dým

D

Léta utečou a kam padne tvůj stín

Emi

Země tvá bude tvou

Ami

Dokud noci střídá den

G

vítr bude vát a mraky poplujou

H

Slunce bude plát a tak jak léta jdou

Emi

Země tvá bude tvou

G

R: Jen malý velký muž

Emi

Tolik dobře věděl co je vostrej nůž
smutek prázdných sedel

C

D

malý velký muž čekal svý znamení

G

Jen malý velký muž žehnal ohni sílu

Emi

Z rudých kamenů vítal dýmku míru

C

Přesto pohřbil sen

D

Emi

velký sen u Wounded Knee

Dokud tráva bude růst

Ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž

řeky zastaví se, plakat neslyšíš

Slunce zář krvavou

R: Jen malý...

Dokud tráva bude růst

Rány nezhojí a neopláchne déšť

řeky nespojí se v jeden silný proud

silný proud nadějí ..

R: Jen malý...

Dokud noci střídá den

slova neplatí, a co je vlastně jen

Ono prokletí, co padlo na tvou zem

na tvou zem stracenou

Dokud noci střídá den

Srdce zlomená, a jejich dávný sen

skalní ozvěna nevrátí tvou zem

silný proud nadějí

MISSISSIPPI BLUES

Pacifik

- Ami** **Dmi**
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami G Ami
kalhoty si o plot potrhál,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál,
C F
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi E
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
Ami Dmi
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Ami F G C Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R:

C Ami
R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

TULÁCKÉ BLUES

Pacifik

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrať i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno můj, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

VÍTR A BENZÍN

C D F

C D
Podívej se kolem sebe - nebe modrý, řeka zebe,
F C
dál, jedeš dál.

D
Honíš se za kilometrem, sklo utíráš starým svetrem,
F C
dál, jedeš dál.

Dmi F C Ami
R.: Snad jednou pochopíš, až tě ticho omámí,
Dmi F C
že tvůj sen nebyl tři sta koní
Dmi F C Ami
lehneš si do trávy a les ti oznámí,
G# G C
že dnes taky tobě voní.

Spočítej na tachometru, co je benzín proti větru,
dál, jedeš dál.
Pak zkus najít v popelníku, starou vrbu u rybníku,
dál, jedeš dál.

R.

V černých brýlích za volantem, nepoznáš, co je býti trampem,
dál, jedeš dál.
V servisech ti neříkají, jaká kouzla řeka tají,
dál, jedeš dál.

R.

Nepoví ti křižovatka, jak chutnaj pečený jabka,
dál, jedeš dál.
Zapomeň na metalízu, pohlad dlaní bílou břízu,
stůj a hlad' jí dál.

VÁLKA RŮŽÍ

Spirituál Kvintet

Dmi Gmi A7 Dmi B A7

Dmi G Dmi A
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down
F C A Dmi Dmi/C B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down
kdo zabíjí ten nepláče, derry down
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down
dva rody živí jeden hněv, derry down
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down
však hlína pije jednu krev, derry down
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

NEJDELŠÍ VLAK

Spirituál Kvintet

C C7
Proud řeky ví, kdy kámen pohladí
F C C7
ví, kdy ho zastaví hráz
F C C/H Ami
ví, voda ví, kdy ji noc ochladí
C G C
a zná, jak pálí mráz.

Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj
slůvka tři prostá ti říct
tam někde v dálce je návěští "stůj!"
ráda tě mám, nic víc.

C G Emi F G
R: Vítr stín tvůj svál
F Cmaj7
nejdelší vlak jel dál
F C C/H Ami
šestnáct vagónů měl, tenkrát měl
Dmi G C
v posledním z nich jsi stál.

Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj
vrátí se, půjdu mu vstříc
blízko mých očí je návěští "stůj!"
ráda tě mám, nic víc.

R:

SVATÁ KATEŘINA

Žalman

C Gmi F C

- C Gmi
1. Svatá Kateřina hudecům housle bere,
Emi G7
bílý koně žene do strání,
F C
pryč z našeho domu, až na samou horu
G7 C
písně z duše vyhání.
2. Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.
3. Svatá Kateřino, přines hudecům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát

PÍSEŇ PRO ČARODĚJE

Žalman

Emi

1. Tvá kytara dohrála a nás polechtal mráz,
Emi Ami
možná že i strach nám bloudil po zádech,
D7 G Emi
do stanice snů a zdání.

2. Možná, žes byl opilej, z mých očí stavěl hráz,
proti moři bezpráví uprostřed skal,
lidských údělů a přání.

C

Ami

- R: Málo nás, vrať se smutný čaroději mezi nás,
D G Dmi7 Cmaj7
z toulek po hvězdách a lánů větrných,
C Ami
málo nás, vrať se smutný čaroději zpátky zas,
D G Emi
láme se obilí ve stráních.

3. Koleje mých vrásek večer smejvá slanej déšť,
semafor tvých řas je ráno vysouší,
končí jedna z her na lásku.

4. Morana tě odváží a ty se necháš vést,
jedna píseň po tobě mi zůstává,
je jak utkaná z provázků.

- R: Málo nás, vrať se smutný čaroději mezi nás, ...

5. Tvá kytara dohrála, já ve tvým náručí
byla prázdněj dům, kde nikdo neklepá,
na rozbitá skla bez ráků.

DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN

Žalman

D G D
1. Dál za vozem spolu šlapem,
G D
někdo rád a někdo zmaten,
G F#mi
kdo se vrací, není sám,
Emi G
je to věc, když pro nás voní
D G D
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

D7 G D G F#mi
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi G D G D
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

HODINA USMÍŘENÍ

Žalman

Ami Emi Ami Emi
1. Kde pořád sílu brát nekrást a nežebat
F G
já zchudlej Kolowrat chci trochu přízně
Ami Emi F
Tam u nebeskejch vrat až budem kralovat
G Ami
půjde zas o přežití a uhasení žízně.
F Ami G
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

F C Ami
R: Hodina usmíření nastává
F Emi F
pro všechny odpuštění nastává
C
čas velkých srdcí nastává
Ami
vláda tvých věcí nastává
F C
podání rukou nastává
Dmi C
a cesta stokou nastává.

2. Jsem starej dvěstě let znám ty co střílej nazpaměť
to je náš další slet po smutným flámu.
Není co závidět můj čas několik vět
je Kristus přibitej na falešným trámu.
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

R: Hodina usmíření ...

NIKDO SE NESMÁL

Žalman

E **F#mi** **E**
1. U dveří mi zazvonil svět,
A **H** **E**
já vypad' z plínek rovnou do ráje,
F#mi **G#mi**
v ráji hrál se špatný kabaret
A **F#mi** **A** **E** **A**
dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.

2. Hlavou mi vrtá zvědavěj červotoč,
když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.

A **H7** **E**
R: V hospodě pláče harmonika dětí,
A **H7** **E**
pocestný vítá u pípy klaun,
F#mi **G#mi**
jápak se máme, jak to s náma letí
A **F#mi** **A** **E**
až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.

3. Stojím frontu na děravej fáč,
denně slyším smutný řehtání,
morálku těch, co držej' karabáč,
to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.

4. Po nocích žiju, už nemám ani strach,
i když mi vemou kliku ze dveří,
stejně bych oknem za muzikou plách'
a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál.

R:

R: Na na na ...

RÁNO BYLO STEJNÝ

Žalman

G **Hm** **D**
Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.
Emi **D**
A tý holce v sáčku řek: Dobrýtro miláčku,
C **G**
podívej se do dále,
E **Ami D7** **G** **C G C**
uvidíš dvě smutný koleje - na silnici
D **C** **G C G C G**
R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G C G**
na tvářích počasí proměnlivý.
D **C** **G**
Rádio hlásilo, na blatech svítá,
E **Ami D G**
každej byl tak trochu sám, hm...

Ráno bylo stejný, stejný pivo stejný blues,
ospalý a nudný, byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále,
viděli dvě smutný koleje na silnici

R:

Holka zvedej kotvy, nikdo už nás nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky,
budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

SEJDEME SE V PÁNU

Žalman

G
Jak se vám nahoře ze sametu líbí,
C G
bývalí kamarádi z dalek nebeských,
Emi7 A
stáli jsme pod hvězdami v zimě plný síly,
Ami Hmi
po tleskání ještě ruce hřejou,
C D
jenom kde vzít kolem hlavy svatozář?

G C G
R: Sejdeme se k ránu, sejdeme se po setmění,
Ami D
sejdeme se v pánu, kdo měl život rád,
Ami G
a komu se zdává, že se dočká rozednění,
Ami D Emi D C
ten si ve snu dává o naději hrát.

Emi A C G
1. Rád bych ti holka z mraků nalil čistýho vína do hlavy,
Emi A C G
anděl nám včera v nebi sbalil dva bágly na dvě lidský postavy,
Hmi
nejsem hrdina ani blázen,
Ami
raděj padějme zpátky na zem,
Hmi C D Hmi
než nám v té výšce udělí páni vyznamenání,
Emi A C G
to bych se radši holka zabil, ještě nechci s tebou z kola ven.

R:
2. To dobré, co jsi v létě prožil, ukládám do košíku pro tebe,
abys pod peřinou v zimě ožil, až povedou tě rájem do nebe,
nejsi hrdina ani blázen,
raděj vrať se mi zpátky na zem,
jsem tu bez tebe Dívčí kámen na holé pláni,
k rukám bys mi svoje tělo složil, samé hlouposti mi říkal jen.

TAM NA PICCADILLY

Žalman

- G** **C7** **G**
1. U mýho krámku tam na Piccadilly
 D7 **G**
čistím boty od špinavejch cest,
 C7 **G**
čistím duši toho, kdo se bojí
 D7 **G**
vyhnout blátu a nastavit pěst.
- G** **C7** **G** **D7** **G**
R: Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
 C7 **G** **D7** **G**
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.
2. Buď pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.
- R:
3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.
- R:
4. A když prší tam na Piccadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.
- R:

VŠECH VANDRÁKŮ MÚZA

Žalman

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chcem do rána,
než napadá sníh,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má být.

R:

*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

ZA RUKU MĚ VEM

Žalman

Hmi

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,
F#mi Hmi
když se navracíš k ránu po špičkách,

za pár babek jen já prohrál jeden flám,
F#mi Hmi Emi7 F#7
jeden blbej den v noci do dna splách'.

Hmi

- R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,
A Hmi
páni se maj', mají na zemi ráj,

peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
A Hmi
můžem se smát a na blázny si hrát.

2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, láska provdaná.

R:

3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hříva stádu zamává.

R:

JANTAROVÁ ZEMĚ

Žalman

Ami C Ami
1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C Emi
ulicí je ženou dolů k ohradám,
Dmi Ami
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi Ami
bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi Ami
R: Krá, až si kabát změní,
Dmi Ami
krá, bílé vrány odletí,
Dmi Ami
krá, v jantarový zemi
F Emi
přistanou v jiném století.

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

R:

PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD

WabiDaněk

G C G C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G G/F# Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
R: Listopadový píšně od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

MÁVEJ

Wabi Daněk

E **E7**
R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
A **E**
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
H7 **A** **E** **A E**
tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

A
1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
E
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
H7
a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
E **H7** **E**
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.

H7 **A** **E** **A E**
R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

TOULAVEJ

Vojta Kidák Tomáško

- Ami** **G**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami **E**
jeden z těch, co rozuměj',
Ami **G**
ať vám poví, proč mi říkaj',
F **Ami**
proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- F** **G**
R: Sobotní ráno mě neuvidí
C
u cesty s klukama stát,
F **G**
na půdě celta se prachem stydí
F **G**
a starý songy jsem zapomněl hrát,
Ami
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.
4. Každěj měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.
5. Vím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.
- R:
- R: Sobotní ráno nám poletívstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.
- Ami** **G**
. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami **E**
jeden z těch, co rozuměj',
Ami **G** **F E** **Ami**
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

PÍSEŇ MALÝCH PĚŠÁKŮ

Žalman

1. Je nás víc než loni,
obyčejnejch pěšáků,
chodíme hledat víru svou,
v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2. Ráno bývají smutný nádraží,
lásky odjíždějí se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci silnice...

R: Má svou jistou píseň,
s košilí kdo spí drátěnou,
ó, lidé, tiše půjdeme
do starý vrby zvolat: hallo, jdeme dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty svý
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,
co hledají mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou
a pak v objetí s nimi odletí.

R:

3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdeme dál...

SOCHÁM BREČÍ DĚŠŤ NA OBOČÍ

Ryvolové

- G D G G7
1. Modrý podzimní dny se krátí
C Edim Hmi (Bbmi)
listí spadáný trávu zlatí
C Emi D
chytám do rukou pápěří
C Edim Hmi (Bbmi)
smutnej zaleh čas do vopratí
C D G
a já stojím líně u dveří
2. Čekám až se můj smutek ztratí
smekám před každou dlouhou tratí
zatím nevím kterou přijet mám
jednou až se k nám slunce vrátí
možná modrým ránem zavolám
- D C D G (Hmi)
R: Nedejchej slunce mává zlatou nití
D C D G (Hmi)
pospíchej pokud září nad hlavou
D C D G G7
zavolej kamarády oheň svítí
C D G
zpívá vítr píseň sněhovou
3. Sochám brečí děšť na vobočí
řekám nikdo proud nevotočí
cestám domů jít chce se snad
holkám padají slzy z vočí
nevím kterou má rád listopad
4. Spěchám ulicí starejch stromů
ptákům závidím že jdou domů
listí barevný potkávám
tichou hudbu hrát není komu
podzim na svý stráni chce bejt sám
- R: Nedejchej ...

HEJNO VRAN

Ryvolové

F Bb F Bb D# C C Gmi C F Bb F

F Bb

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,

F

hejno vran, hejno vran,

Bb

je léta pel už dávno vyprodán,

C7

F

podzim se hlásí chladem jasných rán,

Bb

v tom ránu prochází se sám a sám,

C7

F Bb F

kdo městu dávno sbohem dal.

F

A7

R: A tak se touláš trávou spálenou,

Dmi

nevíš, jak rozloučit se s létem,

Bb

díváš se na krajinu vzdálenou,

C7

F

kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,

hejno vran, hejno vran,

a bílých hvězd je všude oceán,

přece si nepostavíš pod ně stan,

budeš spát pod širákem, jak tě znám,

i když už podzim přichází.

R: A tak se touláš ...

ODJÍŽDÍM

Ryvolové

Dmi Gmi C F
1. Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
Gmi Dmi E A
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
Dmi Gmi C F
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
Gmi Dmi A D
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

D G
R: Odjíždím a za sebou mám babí léto,
A7 D
odjíždím a barvy sbírám do vočí,
D7 G
odjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
A7 D
odjíždím, a nikdo se nevotočí,
D7 G
odjíždím a nemám ani zdání,
A7 G D
co je tam, kam supí ten můj vlak,
D7 G
odjíždím a mám jediný přání,
A7 D Dmi
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

R: Odjíždím ...

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R: Odjíždím ...

R: Odjíždím ...

A7 D
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
C C# D C C# D C C# D
odjíždím, odjíždím, odjíždím,
C C# D C C# D C C# D
odjíždím, odjíždím, odjíždím ...

TEREZA (OSAMĚLÝ MĚSTO)

Ryvolové

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

SEDMNÁCT DNŮ

Ryvolové

Emi Ami

Jak zavoláš,

Emi

když ti dávno v hrdle vyschnul hlas

H7

tvůj krk je připravenej na provaz,

Emi Ami Emi

kterej se houpá blíž a blíž.

Ami

Kam zavoláš,

Emi

když tvoje oči vidí pustinu,

H7

nejradši lehnul bysis do stínu

Emi Ami Emi

jenom kdyby tu nákej byl.

E7

Ami

R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,

D7

G

noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.

H7

C

V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,

H7

Emi Ami Emi

máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

Jezdci jsou blíž,

pustinou jenom dusot kopyt zní,

ubal si cigaretu poslední,

než zazní obávanéj hlas.

Hands up old boy,

bouchačku uchop rukou za hlaveň,

ať šerif ví, ze máš furt úroveň,

že v očích ještě ocel máš.

R: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,

ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.

Tak naposled pohled na slunce smutným úsměvem,

život je boj a tys ho předčasně prohrál.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
 C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
 C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
 C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
 Fmaj7 C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
 C Emi7/H Ami7 C/G
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
 Fmaj7 C Fmaj7 C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

1. Na louce vyrostla květina
 C G
 nebývalého druhu.
 C G
 Když si ji nakrájíš do vína,
 C G
 uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
 vypadá trochu jak jetel,
 roste jen od srpna do září,
 na to je třeba brát zřetel.
 Ami7 **D7** **G** **Emi**
 R: Míti svou duhu kapesní,
 Ami7 **D7** **G**
 to je dnes určitě terno.
 Ami7 **D7** **G** **Emi**
 Duhová štáva kape z ní,
D#7 **D**
 utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si ťukáte na čelo,
 to už máš, Plíhale, z pití.
 Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
 vysnít si kouzelný kvítí.
- R: Míti svou duhu kapesní,
 to je dnes určitě terno.
 Nebudme, přátelé, adresní,
 ale kdo dělá to chladno a černo?
4. Lepší je fušovat do kytek,
 když nám ten svět nějak zešed',
 nežli se ztřískat jak dobytek
 a pak se řezat a věšet.
5. Na louce vyrostla květina,
 lalalalalalala ...

VLAK

- D
1. Došlo uhlí, došla pára,
G G/F#
vlak nám umřel mezi poli
Emi A7 D
pod oblohou plnou jasných hvězd.

Dělíme se o cigára,
G G/F#
mlčíme a ticho bolí,
Emi A7 D
jen babka v kupé nepřestala plést.

Hmi F#mi
R: Jehlice cinká o jehlici,
G D G A7
jak dva malí rytíři, co zkřížili své zbraně
Hmi F#mi
kvůli té letité krasavici,
E7 A7sus A7
co je v A-Z magazínu hned na první straně.
2. Došlo uhlí, došla pára,
Pánbůh ví, co bude s námi,
strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára,
a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj.
- R:
3. Došlo uhlí, není šťáva,
klopýtáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává,
podle ní jsme všichni šašci,
přece kolikrát už ten vlak s náma stál
a navíc, aspoň v klidu doplete ten šál,
dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál,
stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

FRANKY DLOUHÁN

Nedvěd

 C F C
Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 G7 F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
 F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

 C G7
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
 F C
po Státech toulal se jen sám,
 F C G
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.
 F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 F G
a každý, kdo s ním chvílku byl,
 F G7 C
ten dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R: Měl kapsu prázdnou ...

Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: Měl kapsu prázdnou ...

HEJNA VČEL

Nedvěd

Hmi **Hmi/A**
1. Nějak umírá nám láska,
Hmi/G **Hmi/F#**
my jako hejna divejch včel
Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#
jdeme dál.

2. Každěj vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.

Hmi **Hmi/A**
R: Řekněte, kdopak za to může,
Hmi/G **Hmi/F#**
kdo z nás má právo něco brát,
Hmi **Hmi/A**
kdo učil lidi zlobu dýchat,
Hmi/G **Hmi/F# Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#**
kdo na vojáky chce si hrát.

3. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.

4. A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.

R:

5. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

A

1. Sundej kabát, sedni si sem k nám

E7

a mlč a poslouvej a vem si hopsinku, co mám,

my jsme se sešli, abysme si hráli,

to víš, co starostí je teď,

A

tak jestli chceš si s námi hrát, dej ruce na stůl a sed'.

A

R: V kytarách zapláčou si Bílý skály

a na nich pampelišek žlutej květ,

D7

přijde i kovboj, co mu bůhvíproč říkaj', že už je poslední,

tak na zdraví a na umění brečet,

A

aby nám Montgomery zpíval dál,

E7

je lepší protloukat se, nežli někde brečet,

A

A7

prosit o kostku cukru, co dá král.

2. Když neumíš zpívat, pískej nebo tluč,
nebo si do kuchyně skoč a dvě lžíce si puč,
v Rikatádu dělej třeba koně,
v Panence řetízky a tak,
nebo si lehni na stůl, zavři oči, spi a dělej Mrtvej vlak.

R: **A E7 A**

R:

R:

- G** **Gmaj7/F#** **Gmaj7**
 1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
 pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
 s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D7
 tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj7/F#** **Gmaj7**
 a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
 svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Emi**
 zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 **G D7**
 svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
 a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
 víš, že času je dost, to znáš,
 a možná potkáš někde dívku bosou,
 po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
 vás uvítá chajda a pak je tu den,
 zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
 svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
 a oznámí všem: je poslední den,
 voda zaplaví údolí,
 sosnu, chajdu, pohled zabolí,
 ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
 co nosil tě v náručí romantickém,
 zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
 svět s ním, svět s ním ...

KRÁLOVNA Z DUNDRUM BAY (THE STAR OF THE COUNTY DOWN)

Nedvěd

1. Kdo jí prvně zřel, ten k ní zahořel
možná obdivem, možná víc.
Její ladný krok, její oblý bok,
nejhezčí ze všech krasavic.
|: Já šel na statek, hned si o ní řek:
Tu chci mít, pane tu mi dej !
Divný jméno má, každý z nás ji zná
jako Královnu z Dundrum Bay :|
2. Bože rozmilý, my si užili,
brzo nás v kraji každý znal.
Jenže po pár dnech se jí zrychlil dech
a já doktora zavolal.
: Dlouho stonala, než mi skonala,
lehkou hlínu jí pánbůh dej,
vždyt to nebyla jenom kobyla,
ale Královna z Dundrum Bay. :
3. Letos na jaře potkám koňáře,
vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.
: Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zdaje na prodej.
A pak budu pít na to, že smím mít
zase Královnu z Dundrum Bay. :
- : Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zdaje na prodej.
A pak budu pít na to, že smím mít
zase Královnu z Dundrum Bay. :

BODLÁKY VE VLASECH

Nezmaří
kapo4

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet mi na stýblo hrával,
že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.

R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
zbytečně slova do kamení sít,
na košili našich zvyků vlejou nitě od knoflíků,
jeden je Muset a druhěj je Chtít.

3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet ti na stýblo hrával:
my dva se musíme vzít.

4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistěj, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.

5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si my dva víc můžeme přát,
dál nám zní menuet a tím míň nás baví
na tichou poštu si hrát.

*: Zelený, voňavý ...
Prstýnky voňavý ...
Z trávy zelený ...

ZPÁTKY O PÁR LET

Kamelot

1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,
kdy ruku mou vzal,
kluk s harmonikou, co voněl arnikou,
mi košili dal,
když promočená, v dešti ubrečená, jsem čekala dyl
na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavil.
2. Řekl: "Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám
jak dítě do plen,"
já řekla: "Tak pojď, svět je veliká loď,
co přístavy má,"
pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?
3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout
jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech
a džíny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.
- *: Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
a honička slávy,
co kůži nám dře a do očí lže
a motá nám hlavy,
tak utíkám zpět, třeba obejdu svět
a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak.
- 4.=1.

SVATEBNÍ MODLITBA

Pavčina Jiřov
kapo 2

C G F G
Vstávej mj mil zatoulan hvězda usíná
Ami F C F G C
svit si rozplétá hlas zazpívá i nm

Ln půlměsíc ukonejřil mrak nad obzorem
bílou mi obarvil řat svatební je den

Dvcm prjmenm nadepřu deník z dtřskch let
stálost je nevden slib význam jedn z vět

Souhlas uslyřm v mlenlivch slzách dojetí
jsem řena ty jsi můj muř řekni jak je ti

V bouřích rozmar ořleh nás vítr spl mráz
zkus vedle m pevn stát ve dvou jde to snz

Cíl vřem zbloudilým splnn sny vřem co nesnli
láska je vřemocn lék aspoň na chvíli

Vstávej mj mil zatoulan hvězda usíná
svit si rozplétá hlas zazpívá i nm

HEJ, ČLOVĚČE BOŽÍ

Nezmaří
kapo 3

- Ami Emi Ami C G C
1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.
5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
- 6.=1.

F G A

*: Hej, člověče Boží ...

KDOSI PRO MĚ ŘÍKAL

Nezmaří
kapo 2

Ami G F Emi
Kdosi pro mě říkal jsi šípek i trn na keři

Ami F D#dim E
zkusím tě utrhnout pak vypít k večeři

Ami G F Emi
Kdosi pro mě říkal jsi vějíř a já horký vzduch

Ami F G Ami
roztanči prsty jen tak nazdařbůh

Dmi Dmi/C# Dmi7 G
Pak zabloudil v mlze když hledal můj cit

C C/H Ami C/H
já odsekla drže tak veď mě chci jít

Dmi Dmi/C# Dmi7 G
snad víš co je ve mě a co bude v nás

C C/H Ami E
pryč jsou hloupé otázky pryč je ten hlas

Kdosi pro mě říkal jsi Měsíc a já Velký vůz
přijde čas úplňku pak nasednout si zkus

kdosi pro mě říkal jsi loutna a já umím hrát
jednou tě naladím než půjdeš spát

Když zmokly mi šaty dal na kamna hřát
čaj z pepřné máty tu vůni měl rád
a do hrnku přidal svůj slzavý smích
ach co je to platné ten zvuk dávno ztich

Kdosi pro mě říkal jsi dítě a neumíš číst
do snáře vkládáš si můj javorový list
kdosi pro mě říkal jsem akord a ty nechceš znít
stačí jen z klavíru tón vykouzlit

Pak vytáhl z rukávu poslední z es
chtěl říct že zná rybník a za ním i les
a že láska hřeje i tam v jehličí
až objevím kde je tak past nalíčím
vždyť život je valčík když netančíš sám
tu pravdu jsem prožila tu pravdu mám
teď budím se brzy už nemůžu spát
jen v rádiu hlásí že kdesi je hlad

Kdosi pro mě říkal jsem Golem a ty jsi můj šém
a uvěřil jistě že jsem jaká jsem ... kdosi pro mě říkal ...

HROUPÁM SE

Nezmaří

Hmi C G C G

1. Uvnitř se houpám a z venku dělám, že spím
Hmi C C/H Ami Emi D
potají koukám a stejně se nic nedovím
G D Ami Emi D
nastražím uši a pořád dělám že spím
Hmi C C/H Ami Emi D Hmi C G C G
snad ti to sluší a já tu krásu neslyším.

2. Za dveřmi z peří, za horou mámivých vět
komu se svěřím, že cíl je možná na dohled
jenom tě tuším, vždyť přece dělám že spím
nevěřím uším, když řekneš, že už smím.

3. V uších mi zvoní a doba je zlá
čekám jak vloni, ven se to nepozná
trochu se stydím a radši dělám že spím
v sobě tě vidím a z venku nevím co s tím.

Hmi C G C D

Hmi C G C G

S LÁSKOU

Nezmaří
kapo 1

D Ami7 D Ami7
Je horký den všichni zalezli do stínu
D Ami7 D Ami7
slunce už hraje kdo s kým
D Ami7 D Ami7
z vlasů mám kožich tak stříhám si ofinu
D Ami7 Hmi
najdu si místo kde smím
G C G A
svléknout si sukni i tvář tobě dát na oltář vše co mám

D G
R: S láskou se dívej a svět
Hmi A
ti to vrátí jen pomyslíš
D G
s láskou vždyť zkoušej to hned
Hmi A
dny ti krátí s ní v noci spíš
D Ami7 D Ami7

jak já

Tráva tak voní je v ní plno brouků
i komáři štípou dnes míň
vyměnit postel za rozkvetlou louku
a otevřít obřadní síň
za svědka motýl nám šel
v letu dál neviděl
co se má

R: S láskou se dívej a svět...

Posbírám vzpomínky pro příští rok
když se ohlédnu hned je nám víc
kalendář otočí lednový vítr
už nevsadíš jen za tisíc
pak sebe můžeš se ptát
čím se dá pookřát
tím co máš

R: S láskou se dívej a svět...

DÁL PŘI MĚ STŮJ

Nezmaří

G **Fmaj7**

1. Prší, to nebe pláče na můj práh.

G **Fmaj7**

kapkám stékají slzy po římsách.

Ami G **Fmaj7**

Dál hledáš mě i ztrácíš

Ami G **Fmaj7**

své dluhy tajně splácíš.

Ami G **Fmaj7**

R: Náš svět jak by se přestal otáčet.

A

Dál při mě stůj

Fmaj7 Gmaj7 A

stůj, ať dech tvůj uslyším

Fmaj7 Gmaj7 A

já pak i bouři utiším.

2. Sněží a já si vločky nachytám
stěží je v horkých dlaních spočítám.

Sníh v kapky se změní
zlé roztává v zapomnění.

R: Náš svět jak by se přestal?

3. Fouká a já chci vítr zachytit
fouká, přinese bouři nebo klid
sám větrem ať jsi zmítán
já nikdy nevyčítám.

R: Náš svět jak by se přestal otáčet.

Dál při mě stůj.

1. Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
Ami7 **D** **D7**
 osud se rozběhnul a já to nevěděl,
G **D** **C** **G**
 marně jsem v okně čekal na volání "sláva!",
Ami7 **D9** **D7**
 v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.

R: Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
G **D** **Emi**
C **Hmi** **Ami7 D7**
 a můj stín o tebe zakopává,
G **D** **Emi A7**
 jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
C **D7** **G**
 a bůhví, jestli se vrátím k vám.

2. Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
 sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
 a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
 že se i před večerem někdy sešeří.

R:

3. Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
 i to, že naděje naposled umírá,
 a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
 ze svého popela jak Fénix posbírá.

R:

KDYŽ NAD RÁNEM OZVOU SE KOHOUTI

Nezmaří

- Emi** **Ami**
1. Když nad ránem ozvou se kohouti,
D7 **G**
to nemá už cenu jít spát,
H7 **Emi**
vždyť celou noc, tak jako na pouti,
F# **Hmi H7**
já slyšela muziku hrát,
Emi **Ami**
písnička běžela za písní
D7 **G**
a kouřem mi načichly vlasy,
F **E** **Ami**
když ubrus vínem se potřísnil,
G **Ami** **G**
o noty jsme odřeli hlasy.
- Ami** **D7**
R: A přece jen pro to zpívání
Hmi **E**
vracím se na různá místa,
Ami **D7**
začínám, když zvoní klekání,
Hmi **E**
hlava je jasná a čistá,
Ami **D7**
naplno ve druhé poledne,
Hmi **E**
šanson, když tma je jen stínem,
Ami **D7**
to na dno sklínky se dohlédne
C **C/H** **Ami G C C/H Ami H7**
a mysl mám zjitřenou vínem.
2. Když nad ránem ozvou se kohouti
a nehlučně zhasínaj' města,
je pryč další den, to mě nermoutí,
jen vím, že mě čeká zas cesta
domů, do malého podnájmu,
kde půjčenou mám i postel,
a když mám vztek, kleju potajmu
v garsonce tiché jak kostel. **+ R:**
3. Když nad ránem ozvou se kohouti,
to si pak i lásku vysním,
návrhy milostný projdou ti,
když nechci, tak nako zpřísním,
ne že bych milovat nechtěla,
ba ani z časové tísně,
když nad ránem ozvou se kohouti,
[: to pak mám nejradši písně. :]

Emi D Emi
 1. Dvě hvězdy v Malém voze svítí ještě zrána,
 G D G
 vidí, jak po obloze přeletěla vrána,
 D Emi Hmi
 rybáři vstávají a rozhazují sítě
 Emi D Emi D Emi (H7)
 a hvězdy zpívají, když narodí se dítě.

Emi G D
 R: Ave padalo z nebe jako mana,
 Emi H7
 Ave, znělo to trochu jako hrana,
 Emi G D H7
 Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
 Emi Hmi Emi
 a ruce hladí, a ruce hladí.

R: Ave, la la la ...,
 Ave, la la la ...,
 Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
 a ruce hladí, a ruce hladí.

2. Mladí už nekřičí, vždyť ústa lze jim ucpat,
 i tlukot slavičí lze stiskem ruky uspat
 a jásat s Herodesem, tleskat v dešti díků,
 než někdo za závěsem zvedne v pěsti dýku.

R: Habet, znělo to stejně jako prve,
 Habet, jen trochu víc tam bylo krve,
 Habet, to značí palec směrem k hlíně
 za ruce v klíně, za ruce v klíně.

R: Habet znít bude stejně jako prve,
 Habet, jen hodně víc tam bude krve,
 Habet, to značí palec směrem k hlíně
 za ruce v klíně, za ruce v klíně.

MORITURI TE SALUTANT

Karel Kryl

- Emi D Ami Emi**
1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
G Ami D7 G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D Emi D (-)
a pírká touhy z křídel Pegasů. :
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :
- D**
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi D7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi D Emi D Emi H7 (-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :
- R:

KARAVANA MRAKŮ

Karel Kryl

- D Hmi
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G A D A7
pod sluncem sedlo kožený,
D Hmi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G A D
a starý ruce sedřený.
- D7 G A Hmi
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G A Hmi
schovat svou pleš pod stetson děravý,
Emi A7 Hmi Emi
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi F# Hmi A7
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidí strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

NEVIDOMÁ DÍVKA

Karel Kryl

- C Dmi C Dmi**
1. V zahradě za cihlovou zídkou,
C Dmi C Dmi
popsanou v slavných výročích,
C Dmi E Ami
sedává na podzim na trávě před besídkou
F G(-) E
děvčátko s páskou na očích.
2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.
- Ami Dmi**
R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Ami G7
tu nevidomou dívku,
Dmi G7 E
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dmi Ami
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F(G) G(E) E
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.
3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.
4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.
- R:
- Rec.=1.
5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.
- R:

Dmi

1. Mlhavým ránem bosí jdou, kanady vržou na nohou
G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,

město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

R: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s Melounem

G Dmi

a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

1. [: Vlečky šustí o paty, výstřihy dost hambatý,
 G A D
 C D G
 pánové zvou k tanci, :]

 A D
 [: znělka Zlaté uličky, hmoždíře a paličky,
 C D G Cmaj7 G Cmaj7
 Praha v renesanci. :]

R: Tak zavři si oči a poslouchej vzpomínky - zvoní, zvoní,
 G Cmaj7 G Cmaj7
 G Cmaj7
 u letohrádku královny Aninky
 G Cmaj7
 bude ti šeptat do rána
 G G/F C/E C
 zpívající fontána.

2. [: Na Hradě zní podkovy, šlechta jede na lovy,
 v Libni prý jsou kanci, :]

[: pocity má neblahé mistr Tycho de Brahe,
 Praha v renesanci. :]

R:

3. [: Schwarzenberg si počítá, co budou stát sgrafita,
 verbují se branci, :]

[: na toho, kdo zazlobí, má Mydlář své nádobí,
 Praha v renesanci. :]

 G G/F C/E C

R: + zpívající fontána ...

NA RYBÁCH

Ebeni

Ami Bb Ami Bb C F C F G
R: Vodní hladina samá řasa, oko obrostlé rákosem,
Ami Bb Ami Bb C F C F
mít tě na rybách, to je krása, mít tě na rybách, to je sen.

Ami7 Dmi7 Emi7 Dmi7 G
1. Voda je klidná, i ty jsi klidná,
Ami7 Dmi7 Emi7 Dmi7 G
vlasec je napjatý a i ty jsi napjatá,
Ami7 Dmi7 Emi7 Dmi7 G Ami Bb Ami7 Emi7
a když ryby neberou, ty mi přeci jen bereš, láska má.

2. Udice je pružná a i ty jsi pružná,
udice háček má a i ty háček máš,
že když ryby neberou, v náručí mi usínáš, láska má.

R: Vodní hladina samá řasa, oko obrostlé rákosem,
když spíš na rybách, to je krása, když spíš na rybách, to je sen,
F C F Ami
to je sen, to je sen, to je sen ...

K NAROZENINÁM

Ebeni

G

1. K narozeninám

F

chtěl bych ti dát něco víc, než se obvykle dává,

Emi7

k narozeninám,

Ami

Ami/G

ať se ti láska za roh neschovává,

F

C/E

k narozeninám,

Dmi

F/G

C

ráno tě líbat a večer bozkávat k narozeninám.

2. Věžním hodinám

zbývá teď oddělit poslední chvíle a chvíličky,

k narozeninám,

ke stisku napřáhnout zlacený ručičky,

k narozeninám

odkaž své trápení, slzy a slzičky věžním hodinám.

3. K narozeninám

chtěl bych ti psát píseň z not, co se nevejdou na linky,

k narozeninám,

nebraň se, když tě chci políbit na šminky

k narozeninám,

naše rty o sebe zazvoní jak sklínky, k narozeninám.

G

F

C

4.=1. + k narozeninám, k narozeninám, k narozeninám ...

AŽ SE ZEPTÁ RÁNO

Ebeni

- G D G D
1. Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci,
G D
proč jsem nevyspalý,
Bb F C G
řeknu, že ti sukně klouzala po bocích,
D
a tak jsme si hráli.
2. Až se zeptá poledne, co jsem dělal ráno,
když se zvedly mraky,
zeptal jsem se "ty spíš?", ty jsi řekla "ano",
a tak jsem spal taky.
3. Až se zeptá večer, co jsem dělal v poledne,
proč jsem nepracoval,
řeknu, že jsi spala ještě pořád vedle mne,
a tak jsem tě choval.
4. Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci,
případně za šera,
řeknu, že ti sukně klouzala po bocích,
prostě jako včera.

TICHÁ DOMÁCNOST

Ebeni

- Hmi7 E D/E
1. Není doma vždycky všechno tak,
Amaj7 Dmaj7
jak by si člověk představoval,
Hmi7 E D/E
někdy to jde právě naopak,
Amaj7 Dmaj7
s tím bych vás nerad unavoval,
Hmi7 C#mi F#mi C#mi
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
Hmi7 E
u nás je zvláštní idyla.
- A D E Dmaj7 A/C# D
R: Tichá, tichá, naše domácnost je tichá, tichá
E D A
a s konverzací nikdo nespíchá,
D E Dmaj7 A/C# D
tichá, naše domácnost je tichá, tichá,
E D C#mi F#mi
jen vodovodní kohout tiše vzdychá, tichá,
G D G D A
je pozdě honit bycha.
2. Není doma vždycky všechno tak,
jak by to žena měla v plánu,
celý večer čekáte, a pak:
on přijde o půl páté k ránu,
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
u nás je zvláštní idyla.

R:

3.=1.+2.

R:

- D C
 1. Bydlím v Praze na Smíchově, kousek od Tatrovky,
 D C
 červenec byl horký a my malovali byt,
 Hmi7 Ami7
 potřebovali jsme sehnat štafle za tři stovky,
 G D C G D
 lepší vlastivědnou procházku jsem nemoh' mít, to teda ne.
2. Vyšel jsem si přes Kampu, poslouchal její mlýny,
 milenci se nestyděli, růžoví a svěží,
 vrby měkce koukaly skrz přerostlé ofiny,
 tak jsem prošel Kampou a mířil k Mostecké věži, ke věži.

Rec: Bitte schön, wie kommt man zum Wenzelsplatz? Ja, ja ja ...

3. Železářství na náměstí v srdci Malé Strany,
 parní pekárna sem voní, až se hlava motá,
 štafle nebyly a nejsou, stále vyprodány,
 zeptejte se někde jinde, zkuste to u Rotta, u Rotta.
4. Cesta vedla přes Karlův most, co má ve zdi žlutky,
 na Vltavě čistila si peří vodní fauna,
 i rackové rovnali si na slunci peroutky,
 znečistujíc přitom sochy Matyáše Brauna, Matěje.

Rec: Please, would you be so kind just to tell me where can

I find the Wenceslas Square? Yes, yes yes ...

5. Staré Město přijalo mě jako svého syna,
 jen holubi vystřídali klouzavý let racka,
 pátá bila z radnice a taky z Klementina,
 když jsem kráčel po náměstí primátora Vacka, doktora.
6. Železářství U Rotta stojí naproti kašně,
 jeho průčelí zdobí stylová štukatura,
 zvenku hraje vám na city, zevnitř však na vášně,
 když na dveřích objevíte nápis 'inventura', do háje.
7. Tak jsem prošel Staré Město, prošel i to Nové,
 prošel jejich uličky, ty starší i ty užší,
 Praha je a zůstane má věčná první love,
 nesehnal jsem sice štafle, leč potěšil duši Čecháčka.
- Rec: Prostate, požalujsta, kak mne projti k Berjozke ili k Čajke?
 Da, da da ...
8. A jako bych ty štafle měl a stoupal po nich vzhůru,
 tak mi bylo, když jsem končil tuhle pěší túru,
 Praha je krásná, když slunce svítí do Čertovky,
 zkuste taky někde sehnat štafle za tři stovky, tři kila.

O FILMOVÝCH MILOVNÍCÍCH

Ebeni

Ami E C
*: Milé dívky, milé dámy, milé ženy,
D9 Fmaj7 E Ami
mějte dveře dneska tuze dobře uzamčeny.
E Ami
Lépe nevycházet z bytu.
Fmaj7 E Ami
Zamkněte si pěkně svůj dům,
Fmaj7 E Ami
cítíte to zvláštní fluidum?
F E7 A6
Blíží se k vám zloděj citů.

Hmi E Hmi E
1. Zdá se, že patří vám, je těžké odolat,
F#mi C#7 F#mi F#
když řekne: Jsem tak sám, když řekne: Mám tě rád,
srdce vám roztrhá, rozlomí na půlky,
když řekne: I love you, pod tím jdou titulky.

F#7 Hmi F# Hmi A4sus
R: : Řekne vám Sweetheart, baby, honey,
A6 A4sus A6
anebo Lásko, když je to dabovaný. :

2. V očích má sladký hřích a celou spoutá tě,
říká: Ich liebe dich, říká: Ja kocham cie,
vlk v rouše beránčím, co snídá Karkulky,
a říká: I love you, pod tím jdou titulky.

R:

A6 A4sus A6 A4sus
+ anebo Drahá, když je to dabovaný
anebo Něžná, když je to dabovaný
anebo Sladká, když je to dabovaný
anebo Nebeská, když je to dabovaný...

VIDÍŠ VIDÍŠ

*Ebeni
kapo 3*

: Emi Dmi Ami D E4sus :

- E D A D E4sus
1. Vidíš, vidíš, zase jsi nic nepochopil,
E D A D E4sus
vidíš, vidíš, vypadla ti kytká z klopý.
F#mi D
Velikánské nic svíráš pevně v hrsti,
F#mi D Hmi
když už pohladíš, tak jen proti srsti,
E D A D E4sus
vidíš, vidíš, jak jen můžeš být tak hloupý?

: Emi Dmi Ami D E4sus :

2. Vidíš, vidíš, zase jsi nic nepochopil,
vidíš, vidíš, kolikrát ses takhle topil?
Co máš za sebou - jen potoky slzí,
zemi spálenou, tebe to nemrzí?
Vidíš, vidíš, jak jen můžeš být tak hloupý?
3. Vidíš, vidíš, zase jsi nic nepochopil,
vidíš, vidíš, neklepal jsi a hned vstoupil.
Co jsi jednou řek, sotva vezmeš zpátky,
srdce na zámek, sbohem mezi řádky,
vidíš, vidíš, jak jen můžeš být tak hloupý?

: Emi Dmi Ami D E4sus :

TŘINÁCTKA

Klíč

Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

Emi D

1. Zve válčit mě pan maršál sám,

C H7

v mládí je má síla, milá,

Emi D

víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,

C H7 Emi

třináct růží na polštář ti dám.

G D

R: [: Už mi to i táta říkal: koukej žít,

Emi Hmi

v neštěstí i štěstí mít,

C G

chlap, a neznej klid,

Ami

a tarokovou třináctku,

H7 Emi

tu musíš v kapse mít. :]

2. Já dávno o své slávě sním,

vínem vlast mě křtila, milá,

Turka porazím, a až se vrátím,

zlatek třináct na stůl vysázím.

R: Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

3. Už v šenku jsem se prával rád,

však jsi při tom byla, milá,

nechtěj osud znát, když nevrátím se,

dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R: Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

OMNIA VINCIT AMOR

Klíč

F C Dmi Ami Bb C Dmi F C Dmi Ami Bb C Dmi

- Dmi C Dmi
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
omnia vincit Amor.
2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.
- F C Dmi
- R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F C F
šťěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7
všechny pány ať vezme ďas!
Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.
3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.
- R:
5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: 'Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.
- R:
6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...

HVĚZDY NAD HLAVOU

XXXXX

G

Hvězdy nad Prahou

D

zpívaj píseň houpavou

C

G D

noc se blíží, ale není tu čeho se bát

Na chodníky padnul stín

děti šly spát do peřin

dobrou noc a hezký sny, i my půjdeme spát

F

C

R: Povídej, přeháněj, vyprávěj co by si rád

F

G

všechny přání, co tě jen ve snu napadnou

D#

G

povídej, přeháněj cokoli můžeš si přát

D#

F

G

a tvý přání se ti vyplní najednou

Hvězdy nad hlavou

zpívaj píseň houpavou

oči se klíží a já bych ti přál

Ať ke hvězdám doletí

ty tvý přání tříletý

ať ti vydrží a tím líp, čím dál

G#

A ty se mě najednou ptáš

D#

jaký sny ty taky máš

G#

D#

najednou se nějak nemůžu rozpomenout

G#

Víš já ti neodpovím

D#

ale jediný co vlastně vím

C

F

G

všechny jsem zapomněl jen a jen svojí vinou

R: Povídej... 2x

A tvý přání se ti vyplní najednou

- C Dmi C G C
 1. Zdál se mi, má milá, jednou sen,
 G Ami G D G
 zdál se mi, má milá, jednou sen,
 C Dmi Emi Dmi C G
 žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
 C Dmi C Dmi Emi G
 já jsem maširoval pod oknem,
 C Dmi Emi Dmi C G
 žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
 C Dmi C G C
 já jsem maširoval pod oknem.
2. [: To nebyl, můj milej, žádnéj sen, :]
 [: já přišla k vám, já přišla k vám,
 ty jsi byl na vojnu odveden. :]
3. [: Na vojnu do Hradce Králové, :]
 [: tam prej na nás, tam prej na nás
 šavlema blejskají Prajzové. :]
4. [: Tejden už v zákopu ležíme, :]
 [: co přijde dál, co přijde dál,
 kdy budu ládovat, nevíme. :]
5. [: Vtom se zved' větříček májovej, :]
 [: od Prajza k nám, od Prajza k nám
 přinesl papírek notovej. :]
6. [: Tak mě tu máš zase, má milá, :]
 [: proč měl bych jít s Prajzem se bít,
 když on je muzikant jako já. :]

NADĚJE A TOUHY

Samson

C

1. Přišel jsi odněkud z hor,
F
ještě déšť na kabátku,
Fmi G
dvě modrý slunce v očích
C C/H Ami Ami/G
uprostřed vánočních svátků,
Dmi F+ E7 Ami F Dmi
a řek' jsi: tady budu spát,
Fmi G C G
a řek' jsi: tady budu spát.

C

- R: Naděje, co pláčou na papíru,
Dmi
touhy lidí co ztratili svoji víru,
Fmi G
život malovanej v dotazníku,
C
srdce tvarovaný do perníku,
naděje, co pláčou na papíru,
Dmi
touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Fmi G
lásku milenců až do svítání
C
na věži, kde lidem po klekání
se zastavil čas.

2. Ten čas ti otupil hrot
všech myšlenek, které šly s tebou,
co se dnes v koutku krčí
a prsty je i v létě zebou,
snad jen lokty jim narostly víc,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.

Emi7

D#mi7

- *: Pak víčka sevřená a jen se neřítat,
Dmi7 G
vzal jsi kytaru a zkusil vyzpívat.

R:

3. Přišel jsi odněkud z hor,
řikal jsi, že místa znáš,
kde písničky umírají,
když vítr jim potrhál plášť
a v hlavě z nich nezbylo nic,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.

*: + R:

SEDMNÁCTÉHO LISTOPADU

Samson

- G Hmi Emi7 G C Ami D7**
1. Až nám smůla naprší a ticho sedne do uší, tak vejdi,
G Hmi Emi7 G C Ami D7
svobodo má ztracená, holka moje bez věna, tak vejdi,
Emi D Ami D7
věrná milá tuláků, stará hrozbo hlupáků, vejdi dál,
Emi D Ami
umazaná od frází, ptej se, komu nescházíš
D G Hmi Emi7 D7
z těch, kdo tě znal, z těch, kdo tě zval.
2. Zmizelas' jak za vraty vdaný krásky copatý, má milá,
pravdo, kde zvoní tvůj smích, prý za dráty na kopcích, kdes' žila,
pořád dlouze hledaná, i když nemilovaná na přání,
vzbudí horu rytířů, kdo tě prodá verbířům
na spaní, na spaní.
- Ami G G/F# Emi Emi/D**
R: Kdo ví, kdo vás obě shání a není sám,
Ami G
posedlý jediným přáním pozvat vás k nám.
3. Kampak že vás zaseli naši chlapci veselí, kdo poví,
vzpomínají pořád míň v dlouhé honbě za štěstím, no a neví,
s pивní pěnou ve vouse, s životem když nervou se, že dojel vůz,
v uších tóny křídlovek, kolem spěchá jiný věk,
jiný blues, jiný blues ...

UŽ TO NENAPRAVÍM

Samson
kapo 3

E Ami D F E Ami E Ami D F E Ami E

R: Vap tap tap ...

Ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F E E7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
Ami D
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
F E E7
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.
A7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dmi
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
G E
zadní otevřená, zadní otevřená,
A7
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
Dmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
G E
že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

1. Už jako kluk já měl rád les,
 stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával,
 v něm z dálky vlak i ze vsi pes
 zněli tak zvláštně, že si vzpomínám i dnes.
 JÓ, to byl čas mejch jahodovejch vin,
 odřenejch loktů a kalhot od malin,
 slunečnejch rán, strýčků a tet,
 pohledů z korun stromů dolů na náš svět.
2. A najednou jsem o kus dál
 a z toho lesa zatím skoro půlka stojí,
 jen lidí pár z těch, co jsem znal,
 je ještě naživu, a svět se točí dál.
 A stromů míň a lidí pořád víc
 rodí se do světa a smutně musím říct,
 určitej řád že už je v tom:
 tři blbci povstanou za jeden padlej strom.
3. JÓ, kdyby zdál se smutnej svět
 někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí,
 já pochopil: nic nejde hned,
 co zkazíš za chvíli, to spravuješ pár let.
 A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
 já každou vlastní blbost draze zaplatil,
 tak když tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom,
 jó, když tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom!

PÍSEŇ PRO ŠEDIVOU HLAVU

Samson

- Emi Hmi Ami Hmi
1. JÓ, zahrajte mi, plavci, jak míval jsem to rád,
Emi Hmi Ami D
mám pádlo pořád těžší a očím se chce spát,
G D G D
už do vlasů mi vítr svý stříbro nafoukal,
Emi Hmi Ami Hmi Emi
jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.
- G D G D
R1: Až vobrátím se naposled za zemí modravou,
C G C D
za pískem zlatým jako med, za slámou pod hlavou,
G D C G
tam bendža hrály samy a holek plný stany,
C G H7 Emi
tam neštípaly mouchy a ohně plály tmou.
2. JÓ, zahrajte mi, plavci, vo létu dávnejch dní,
kdy tykaly nám hvězdy a louky voňavý,
kdy po houpavejch pláních na pádla vítr hrál,
jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.
- R2: Ten, kdo má hlavu šedivou, ke šlajsně musí plout,
ta šlajсна končí hladinou, co nemá vratiproud,
tam Celsius se nehne, ať v noci, nebo ve dne,
tam vlahej vítr zpívá pod šlajsnou poslední.
- R1:
3. JÓ, zahrajte mi, plavci, o šlajsně poslední,
že proudí krátkou nocí, a pak se rozední,
a zahrajte to nahlas, bez vás bych se jí bál,
jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál,
Ami Hmi Emi Ami Hmi Emi
a potom plujte dál, a potom plujte dál ...

LACINÝ VÍNO

Samson

- C C/H Ami Ami7/G
1. Po noci krátké a po milování
Ami7/F#
zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
C G7 C G G7
co bolí, to je to laciný víno,
C C/H Ami Ami7/G
po noci plné cigaret kouře,
Ami7/F#
byls' jako tajfun, já jako bouře,
C G C
to bolí, to je to laciný víno.
E E7
Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
Ami7
útržky večera vytanou,
E E7
tak jako stébla se tonoucí chytá,
Dmi Ddimaj7 Dmi7 G7
hledám tvou adresu napsanou,
C C/H Ami Ami7/G
napsals' ji sirkou vypálenou
Ami7/F#
na krabičku cigaret zpola plnou,
C G7 C G G7
k ránu pilo se laciný víno.
- C Emi7 Ami7 Ami7/F# G G7
R: Večery fajnový, u láhve litrový
C Emi7 Ami7 Ami7/F# G
se milují namátkou holky, co málo ví,
E E7 Ami7
když hlava potom bolí ráno
Dmi7 G7
a spát se chce, je nedospáno,
C Emi7 Ami Ami7/G Ami7/F#
večery fajnový tak končívaj',
G C
to je to laciný víno.
2. Po noci krátké a po milování
zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
co bolí, to je to laciný víno.
Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
útržky večera vytanou,
tak jako stébla se tonoucí chytá,
hledám tvou adresu napsanou,
adresu někdo vynesl s košem,
tak vidíš, holka, rázem je po všem,
to bolí, to je to laciný víno.

R:

VODÁČKÁ HOLKA

Samson
kapo2

1. Když vlny se valí a peřeje řvou
a šutry z nich civí jak sůvy,
loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
tak řekni, kdo pomoct ti umí.
- *: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
pak ječí jak staženej z kůže,
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
co za každý cvaknutí může.
2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.
- R: Tu vodáckou holku si navěky nech,
netop ji, nezaháněj,
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
jí poctivě odevzdávej
a lásku za lásku dávej.
3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.
- *: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.
4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R:

KRAJINA POSEDLÁ TMOU

Suchý

- E A E A E**
1. Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
A E A E
vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
H7
nutí mě vrátit se tam, nutí mě vrátit se tam,
kde budu navěky sám, kde budu navěky sám,
E G# A Ami
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
E A E
namísto lásky nás dvou, namísto lásky nás dvou,
H7 E A E
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál,
s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

E

1. Nedej se opít vzduchem léta,

nedej se opít vzduchem léta,

F#mi

když s větrem vůni roznáší,

když s větrem vůni roznáší,

H

obláček v oblak slunce vplétá,

obláček v oblak slunce vplétá,

E

zprávu nám listí přináší,

A

E

zprávu nám listí přináší.

2. *Tu zprávu lesům, vodám, stráním,*

tu zprávu lesům, vodám, stráním,

jak mají létu sbohem dát,

jak mají létu sbohem dát,

všem dobrým lidem aspoň přání,

všem dobrým lidem aspoň přání

nechat si jen o létu zdát,

nechat si jen o létu zdát.

3. Laj la laj ...

4. Já, malíř Podzim, jsem tu zpátky,

ty, malíř Podzim, jsi tu zpátky,

v korunách stromů plátno mám,

v korunách stromů plátno máš,

já musím spěchat, čas mám krátký,

ty musíš spěchat, čas máš krátký,

než řekne Zima: "Jsem tu pán,"

než řekne Zima: "Jsem tu pán."

5. *"Jsem tu pán," řekne Zima bílá,*

"jsem tu pán," řekne Zima bílá,

konec je s malováním tvým,

konec je s malováním mým,

z barev tvých jenom špína zbývá,

z barev mých jenom špína zbývá,

tvé plátno sněhem rozpíjím,

mé plátno sněhem rozpíjíš.

6.=3.

7.=3.

SANTIÁNO

Matuška

Emi **D**
Kdo o sobě chce říct, že je námořník,
Emi D
měl by znát Santiáno.

Ami **D** **Hmi**
Bílou loď, co má štíhlejší dřív,
Emi D Emi
jak ty krásný holky v Saint - Malo.

D **Emi D**
R: Sem s písničkou a dokola, johohó Santiáno.
Ami **D Hmi**
Když Bůh dá tak už ráno
Emi D Emi
kotva žbluňkne doma u mola.

Jen koření od zádi až po špici
veze k nám Santiáno.
Celá loď veze skořici,
jak ty sladký holky v Saint - Malo.

R:

A ten, kdo nešel spát slyší vítr
hrát v ráhnoví Santiána.
Zpívá mi tu, co já mám rád,
co zpívaj všecky holky u nás doma v Saint - Malo.

R:

Tvou přídí zatím dál vlny zmítají,
ale já Santiáno.
Vidím, jak nás vítají
všecky holky u nás doma v Saint - Malo.

R: Sem s písničkou a dokola, johohó Santiáno.
Když Bůh dá máme vyhráno,
kotva žbluňkne doma u mola.

1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
 Ami G
 Ami G
 svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
 F G Ami
 po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
 F G E
 a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

R: A on tam stál, a on tam stál,
 A
 F#mi
 a koukal do polí, a koukal do polí,
 D E
 a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
 A F#mi D Dmi
 korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
 A E A
 a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
 jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
 a z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
 tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
 a tupou ránu do větroví už snad ani nevnímal.

R: Stál tam sám...

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
 dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
 a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,
 a koukal do polí, a koukal do polí,
 a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
 korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
 a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

SOUDNÝ DEN

Spirituál kvintet

Dmi

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

C

zdál se mi sen o poslední pouti,

Dmi

zdál se mi sen, že všechno seberou ti

Ami Dmi

v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

3. Stůj, nechod dál, času už je málo,
stůj, nechod dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Dmi

- R: Soudí, soudí pány, slouhy,

C

soudí, soudí hříšné touhy,

Dmi E A

soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Dmi

5. Vtom se probudíš, to byl jen sen,

Bb

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Gmi

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Dmi A Dmi

jen pouhý sen.

- 6.=1.

Dmi

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,

C

zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,

Dmi

Bb

zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:

Dmi A Dmi

je soudný den!

BATALION

XXXXX

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi

R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G D Emi Hmi

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi G D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G D Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi G D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi

*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

TAMTAMY DUNÍ DÁL

Černocká

G C
Tam, kde je v trávě mech sametový,
G
prostý kámen se zvedá,
C
jméno v něj někdo vytesal, neodpoví,
G
tomu kdo stále hledá,
C D C D
Té dívce, jež u dveří, čeká stále a nevěří,
G
že se probudit nedá.

Šel tenkrát do války, pozdrav jí dal,
poslal dopisy bílé,
Dny jako korálky čas dávno vzal,
ztěžkly čekání chvíle,
A dívka snad tisíc let čeká stále,
že přijde zpět, že se vrátí k své milé.

G D
R: Tamtamy duní dál, jako tenkrát z dálky,
C G
tamtamy duní dál, tesknou píseň z války,
G D
Tamtamy duní dál, ruší její spaní,
C G
tamtamy duní dál, zapomenout brání.

Tak přešel čas, řeka dnů valí se dál,
teskná polnice troubí,
Zas jiný pohřbil náruč snů, včera se smál,
teď se zemí se snoubí,
A jdou další vojáci, vřavou bojů se trmácí,
cesty hroby tam vroubí.

R: Tamtamy duní dál, ?..

HOLKA OD KONÍ

Devítka

Emi

1. Pro vlasy rozčuchaný z naivních snů,

A C

svobodu větru na tvářích,

Ami Hmi

možná jsem zapoměla něco ti říct,

Emi

a najednou je pozdě,

pro lásku koní, krásu všedních dnů

A C

na kontě mám zase jeden hřích,

G C Hmi H7

pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás.

Emi D C

R: A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když zapadá,

Ami D/F# G H7

písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,

Emi D C

chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně, než prach na ni napadá,

Hmi H7

a zapomenout, že se ještě někdy rozední,

Emi C

kolem hlavy mám svatozář holky od koní,

Ami H7 Emi

když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas.

2. Ztracená v rozpacích, když o tobě sním

a do těch snů se mi připlétá

i vůně potu a zkosenejch trav,

a pak se tiše vytrácíš,

stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí,

po nocích hlídám telefon,

a krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.

Emi C Ami

R: + dráhy čar osudu odkloním, a příště, až se probudím,

H7 Emi E

možná to budu zase já, tak jako dřív ...

SVÍTÁ

V+W+J

D C#7 Bmi
Do srdce se ti dívám,
D H7
když pod oknem ti zpívám,
E7 D H7 Emi7 A7/5+
každou noc stejná slova, znova,
D A7/5+ D C#7 Bmi
svou serenádu, svou serenádu zpívám,
D H7
marně se k oknu dívám,
E7 D Hmi
než zazpívám ji jednou,
E7 Emi7 Edim
hvězdy zblednou.

D Hmi Emi Gmi D Hmi E7
Svítá, probud se už svítá
B7 A7
zažeň chladný sen, bude horký den,
D
je čas procitnout.

Adim Emi B7 D Hmi Emi Gmi D Hmi E7
Nad le-sy svítá, hvězdy blednou, svítá,
B7 A7
otevř' na můj hlas, nastává už čas,
D G7 D
chceš-li uprchnout se mnou.

F C
Chvíli, ještě malou chvíli,
Dmi Ddim
a bude den bílý,
A Adim Emi B7
bude konec do-bro- druž-ství.

D Hmi Emi Gmi D Hmi E7
Svítá, na východě svítá,
B7 A7
každý příští den bude jako sen,
D G7 D B7 D6
chceš-li uprchnout se mnou.

NEBE NA ZEMI

V+W+J

G **Emi**
Na Nirvánu na Olymp na nebe nevěřím
D7
když někdo svět pomlouvá
G A7 D7
vždycky láteřím.

G **Emi**
Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi
H F#7
stačí mi pár krásných let
H B H D7
někde na zemi.

D+ G D+ G
Když já vám povídám
D+ G D+ G
že je nebe na zemi
A7
pravdu mám věřte mi.
Ami D Ami D
Za život život dám
Ami D Ami D
i když nerad umírám
D+ Emi G Emi
nejsem sám věřte mi.

G7
Pro toho kdo chce žít
C G+ C
je na světě plno krás
E7
a z těch krás nebe mít
A7 D
záleží jenom na vás.
D+ G D+ G
Jen na vás věřte mi
D+ G E7
záleží kdy přijde čas
A7 D7 G
/: kdy pro nás začne nebe na zemi. :/

Ami

Tam na mexický hranici maj stromy krátkej stín

C

a ve vyprahlý pustině kameny bez travin.

F

Ami

Když já tam tenkrát s Tomem jel, když já tam s Tomem šel

F

G

Ami

přes polední žár, my měli z Arizony hezkejch kiláků pár.

Ami

Arizó Arizó - Arizó ó ó - na

C (**F**) **G** **Ami**

mizí (mizí, mizí) do dále,

Ami

i když koně (koně!) máš loudavý, loudavý

C (**F**) **G** **Ami**

a sedlo (sedlo, sedlo) vrzavý.

Tam na mexický hranici mý zlato chtěli mít,

a až se domů vrátíme tak prej si budem žít.

Tom si koupí malej ranč a já hned vedle něj,

a potom nám ve stáří oběma bude hej.

R:

Tam na mexický hranici při práci prokletý,

najednou nám v zádech dva výstřely štěkly.

Jedna struna z mýho banja vyloudí smutnej tón;

ještě stačím zahlídnout jak ze sedla padá Tom.

R:

Hej, Tome, kamaráde, dostal jsem to i já,

teď někde v dále mizí ta banda prokletá,

už nezahrajem kamarádům tam u nás doma,

už nikdy nás nepřivítá naše Arizona.

R:

JEŠTĚ JEDNO KAFE

Druhá tráva

- Emi** **D**
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C **H7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi **D**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C **H7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
- C** **H7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
C **H7** **Emi**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
- R:
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
- R:

- Ami** **Dmi7**
1. Nadešel asi poslední den
 G **Emi**
 Podívej celá planeta blázní
 Ami **Dmi7**
 A já neuroním ani slzu pro ni
 G **E**
 Jenom zamknu dům
- Ami** **Dmi7**
2. A půjdu po kolejích až na konečnou
 G **Emi**
 Hle jak mám krok vojensky rázný
 Ami **Dmi7**
 A nezastavím ani na červenou
 G
 Natruc předpisům
- Ami** **G** **Ami**
R: Tak tady mě máš
 G **C**
 Dnes můžeš říkat klidně co chceš

 Zbylo tak málo vět
 Ami **G**
 Tak málo slov co nelžou
3. Tak už si nebudeme hrát na román
 Setři růž nikdo nás nenatáčí
 Je poslední den a zbyla nám jen
 Miska cukroví
4. Ať všechny hospody dnes doženou plán
 Ať svět z posledního pije a tančí
 Já nebudu pít nechám naplno znít
 V hlavě všechno co mám
5. Žádný slib z těch co jsem ti dal
 Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
 Tak ať točí se svět mladší o deset let
 Na desce Jethro Tull
6. Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
 Carpe diem život je krátký
 V tvých očích je klid
 A nemám chuť snít co by bylo dál
- R: Tak tady mě máš
 Dnes můžeš říkat klidně co chceš
 Zbylo tak málo vět
 Tak málo slov...

VÍTR SAFIÁN

AG flek

- D A D F#mi Hmi F#mi Hmi A
1. Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč,
D A D F#mi Hmi F#mi Hmi
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
A G Hmi A
síní zní smích dětí, co fůru věcí smí,
D A D F#mi Hmi A D
práší sníh vítr Safian, do umrzlých dvorů dých'.
2. Slídí půst v tůních po rybách, do komínů nahlíží,
skrývá tvář v bočních uličkách, placky loudí u dveří,
kouzelnou hrou v kostkách tuláky obírá,
slídí půst, náhle začal růst, hadry solí propírá.
3. Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč,
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
pálící kůru chlebů u kamen rozlomí,
práší sníh vítr Safian, do umrzlých dvorů dých'.

SBOHEM, GALÁNEČKO

Redl

- G Emi Ami D G A7
1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
D Hmi Emi A D D4sus
sbohem, galánečko, já už musím jítí,
Ami D G Ami D G Ami D G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D7 G Emi Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

NĚKDO JINÝ, NEŽ JSEM JÁ

Jíšová

Ami

1. Nevím už, kdo tenkrát chtěl tak moc, že se mi zdálo,

E

že ten váš celý svět mi záviděl, a stejně mně to bylo málo,

Ami

Dmi

dávno vím, už dávno, co bývá tady krásný, a co ošklivý se zdá,

Ami

E

Ami

jenže to mi tehdy říct přišel jiný, věděl víc než vy i já.

2. Z malých věcí radost mám a chci se na ně dívat

tak, jak lidem koukám do očí, když držím hlavu zpříma,

lásku, pohyb, krásu já ze všech stran už znám,

jenže to mi tehdy říct přišel jiný, věděl víc než vy i já.

Ami

Dmi

R: Někdo jiný, než jsem já, můj život v rukou má,

Ami

E

já ho jenom nesla, ale on mu dával řád,

Ami

Dmi

teď, když už sama vím, co od vás čekat mám,

Ami G F E Ami

odešel a vzal si míň, než co bych mu měla dát.

3. O něm nikdo z vás nic nevěděl, když jste mi přáli štěstí,

a kolem zněly vaše úsměvy, jak když zazní rána pěstí,

ten někdo rady dával mi: věř sama sobě víc,

a najednou snad pochopil, že už nemá mi co říct.

R:

R:

SLZY TVÝ MÁMY

Olympic

Ami G Ami G Ami

Ami

Dmi

1. Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,

G

C

na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,

Ami

A7

Dmi

z cigaret je modrej dým, hraje magneták,

Ami

G

Ami G Ami G

holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.

2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes uz možná nevíš sám, proč tě tenkrát páлил svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [: trochu trás'. :]

A

G

R: Když tě našel noční hlídač,

F

C

byl by to jen příběh bláznivýho kluka,

F

C

nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách,

F

C

Emi

Ami E7

nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč.

Ami

G

Emi

Ami

*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,

F

G

C

E7

kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,

Ami

Dmi

nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,

Ami

Emi

jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený

Ami

ty oči pláčou dál.

3. Když jsi vyšel ven ze žalářních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
pocitivejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo ušklib' jen, že jsi [: křivě šláp'. :]

R: I když byl někdo k tobě krutej,
proč jsi znovu začal mezi svejma,
tvůj pocit křivdy se pak těžko smejevá,
když hledáš vinu vždycky jenom v druhejch.

*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
vrať jí ty touhy zborcený, ať pro léta ztracený
nemusí plakat dál ...

KDYŽ SE USMÍVÁŠ

Lístek

G C D G C D
R: Šášulo, když se usmíváš tak úsměv můj rád ti dám
G C D G C D [Dadd9 D]
A rád bych jen tebe potkával a zpíval jen to, co ty rád máš

C D
Tak jako ptáci zpívají
Tak jako ryby šplouchají
Tak jako koně řehtají
Tak jako kočky mňoukají
Tak jako děti volají [Dadd9 D]

Tak jako louky zavoní
Tak jako lesy zahučí
Tak jako mraky poletí
Tak jako hvězdy zatřpytí
Tak jako slunce zasvítí

Z OSTROVŮ

tradicional

Dmi A C Dmi

Dmi F Dmi

Dmi F C Dmi

|:túúúútúúúú - tú dú dú dú dú :|

DEN PRAMENŮ

Lístek

Dmi **Ami**
Už skapává ze skal, jak ledy tajou v úbočí
Dmi **Ami**
A tak pramenů den pozval všechny kapky i z našich očí
Dmi **Ami**
Už skapává ze skal a šlépěj v bahně tisknutá
Dmi **Ami** **Dmi**
Vítr ve větvích píseň hrál bílá je v roklích semknutá

Dmi **Ami**
R: Dej nám, ó dej nám, z ledů do dlaní
C **G** **Dmi**
A přej nám a přej nám ať nás Morana nedohoní

Už skapává ze skal, signálů tolik co údolí
A zas to jedno z tolika jar, co v srdcích mnohých zabolí
Už skapává ze skal a touhy tolik co pramenů
Kde je ten co za pravdou stál a cestu plnou měl kamenů

Ref.

Už skapává ze skal, jak ledy tajou v úbočí
Silnej pramen možná bude dál a řeka v peřejích jednou zahučí
Už skapává ze skal a naše zem k nám promlouvá
Stopy vedou blátem dál, bílá je v duších semknutá

Ref.

DHARMOVÍ TULÁCI

Lístek

Ami **G**
Kola tlučou na spojnicích, krájí míli za mílí

Dmi **F** **G** **Ami**
Zas se řítíš krajem spících nočních košilí

Ami **G**
Obzor se s nebem slívá, co se do paměti vryl
Dmi **F** **G** **A**

Obzor ten co v dále skrývá Desolation Hill

C **G**
Až se k ránu vzbudíš zimou, tak prokleješ, co se d
Dmi **F** **G** **A**

I celej svět co pod peřinou menší vypadá

C **G**
Stejně víš, že cestou tvou, dokud dejcháš vzduch

Dmi **F** **G**
Sviští noční tmou Půlnoční duch

F **G**
Půlnoční duch nestaví a řítí se tmou

F **Emi**
Tuláci dharmoví snad k cíli dojedou

F **G**
Blázni zenoví zas jedou tisíc mil

F **G** **A**
Jen se svou samotu na Desolation Hill

Teď tu sedíš jako slepý, v ruce láhev máš
Na jméno Rider Japhy tiše vzpomínáš
Na mejdany na předměstí a na holky fajnový
Japhy, snad budeš mít štěstí na pouti zenový

Až do Tibetských hor, kam vedla cesta tvá
Kam dones jsi svůj vzdor, kam dones jsi svý já
Tam našel jsi svůj klid, zbavenej rodnejch pout,
Tam našel jsi jak žít bez Telegraph road

Ref.

MLÁDĚ

Lístek
kapo2

C

Jen dívej se jak krásně voní ti svět

Am7

I když tě to svírá tek nenech se svést

F

Musíš to zvládnout to řekni si hned

G

Čeká to lidský mládě je sladký jak med

C

Tak teď právě víš zač stojí zas jít

Když schová se láska ty nemáš s kým být

Teď trápíš se a nevíš komu to říct

Snad písnička možná poví ti víc

C

Am7

Nevzpomínej to bolí pak víc

F

G

Když krsné štěstí ten někdo utratí

C

Am7

Nevzpomínej zas bude ti líp

F

G

Život je dlouhý tak nech ho dál žít

Otvíráš dveře a pár roků pryč

Koukáš do pokoje a pověsíš klíč

Hrajou si vesele a "Mámo" volajíc

Tak to oni poslouchej poví ti víc

Nevzpomínej to bolí pak víc ...

Jen dívej se jak krásně voní ti svět

I když tě to svírá tek nenech se svést

Musíš to zvládnout to řekni si hned

Čeká to lidský mládě je sladký jak med

NEJKRÁSNĚJŠÍ DÉŠŤ (PRŠÍ KRÁSNĚ)

Rezek

F, Dmi, B, C

F

Prší krásně,

Dmi

nebe změnilo se v konev plnou vláhy,

B

všechny trable vedra pozbývají váhy,

C

každá kapka je jak jedno slůvko básně.

Všem záhy líp se dýchá,

všechno kolem oči prostře si a září,

rázem poznají se poctivci i lháři,

kdo se naparuje, tomu zmokne pýcha.

Dmi

Už máš mokré vlásy,

B

jedna kapka z čela po nose ti stéká,

G7

mokrá blůzička ti siluetu svléká,

C

řekni, skrásněla jsi z deště nebo z lásky ?

Ten déšť byl tak náhlý,

že jsem sotva stačil pomyslet si pouze,

že tě políbím, a že to bude dlouze,

když jsme odhodlaně k sobě dlaně vztáhli. C7

Vstříc touze. Mám tě ráda,

tos mi prvně řekla, já byl jako v ráji

a v tom začlo pršet, všechno bylo v háji,

to si přece člověk jenom jednou střádá.

Když má jí, když má chvíli,

když se padající hvězda změní v ústa

akdyž se ti řekne: probud' se a zůstaň.

V tom si přijde déšť a ještě k tomu sílí.

A vzrůstá. Sen se hroutí.

Teď se začneš asi po deštníku shánět,

nemáš zapotřebí průduškový zánět,

proto utečeš mi pryč a to mě rmoutí.

Být Máchou, aspoň básně

psal bych o tom, jak mi smutkem srdce vzdouváš

a v tom vidím tě jak střevíčky si zouváš,

bosá v kalužích mi říkáš: prší krásně.

Proč couváš ? Prší krásně,

lesy mají řasy z mlhavého dýmu,

a my zítra asi budeme mít rýmu

a ty místo vlasů promočené třásně.

A-há, prší krásně,
my se pod pláštěnkou nebudeme skrývat,
v tomhle nejkrásnějším dešti chci tě líbat,
každá kapka je jak jedno slůvko básně, náš déšť. C7

(Závěr:

F, Dmi, B, C ,
F, Dmi, B, C ,
F, Dmi, B, F .)

ZÁVRAŤ

XXXXX

G C G C D7
Pláč z mraků opilých, déšť ostrý jako líh
Emi C D7 G
snům život propůjčí, za kluka zmáčeného se pak zaručí.

Hůl stokrát zlomenou dál za ním poženou,
Má smůly plnou káď a tak si vyhlašuje právo na závrať.

G Emi Hmi C
Ref.: Závrať z výšky mraků, závrať z letu ptáků,
G D7 G
závrať z nalezených snů.
G Emi Hmi C G D7 G
závrať slaná potem, závrať nad životem, závrať, které podlehnu.

Pláč holek ztracených, zář světél vzdálených,
Tmou letí volání a které při setkání se pak ubrání.
Tvář úsměv zaplaví, ví holka, tahle ví,
Má lásky plnou káď a tak si vyhlašuje právo na závrať.

R.
Pláč starých tuláků, pád z mostu zázraků,
smích proč ji nezebe, hrajou si celý život jenom na sebe.
Snář ohněm spálený, rváč sluncem raněný,
mám jen děravou káď a tak si vahlašuji právo na závrať.

R.

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA

Mišík

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
 F **G** **Ami** **C G/H** **Ami** **C/G D F**
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla. **D F**
Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 F **G** **Ami**
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
 F **G** **Ami**
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
 F **G** **Ami** **C G/H** **Ami**
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest. **C/G D F**
Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G **Ami** **C G/H** **Ami** **C/G D F** **Ami**
mrtví milovat nemohou ...

BABIČKA MARY

V+W+J

Ami

1. Štěchovická laguna když dřímá
v zadumaném stínu Kordylér,

Dmi Ami

pirát zkrvavenou šerpu ždímá,

H7 E

šerif si láduje revolver.

Ami

Pikovická rýžoviště zlata

čeří se v příboji Sázavy,

Dmi Ami

ale za to krčmářova chata

Dmi E7 Ami

křepčí rykem chlapské zábavy.

G7 C

Když tu náhle, co se děje,

G7 C

divný šelest houštím spěje,

G7 C

plch, skunk, vše utíká

F F#dim E

po stráni od Medníka.

Ami

Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou,

pirát zděšen tvář si zakryje,

Dmi Ami

rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:

H7 E G7

'Blíží se k nám postrach prérie.'

C D7 G7

R. Mary, babička Mary, dva koltáky za pasem,

C

nad hlavou točí lasem.

D7

Stoletá Mary, babička Mary,

G7

C

E7

ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,

ale za to tvrdé bicepsy,

Mary má vždy slivovici v putně,

Toma Mixe strčí do kapsy.

Klika cvakla, v krčmě dveře letí

a babička vchází do dveří,

'Pintu ginu, lumpové prokletí!'

bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změnil v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

R.Mary, babička Mary, pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary,
jde do volebního boje za kovboje.

3.Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila,
volební agitace.

R.Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary,
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

BAR U ZLATÉ PLACHTY (WHISPERING)

Večerka

C G7 C G+
V San Franciscu u Zlaté plachty
C G7 C G+
pil Jim plavčík z podloudnické jachty
Emi H7 Emi
patronce se do očí díval
G D7 G7
a přitom ji písničku zpíval.

C H7
Má krásná zlatovlasá paní
C F+ A7
slunce se nad horizont sklání
D7 G7
zvedáme kotvy, jedte s námi
C G7 G+
váš muž ať se potěší vzpomínkami
C H7
za chvíli vítr napne lana
C F+ A7
sám bůh ví kde budeme z rána
D7 G7
pojedem spolu kolem světa
Dmi Fmi C
budu vás mít věčně rád.

Třetí noc se chýlila k ránu
leží plavčík v srdci nožem ránu
jeho milá lká hlavu v dlani
a nad ní se kapitán sklání.
Mám paní nerad planá slova
budete žena pirátova
líbíte se mi svěží mladá
proto jsem zabil co jste měla ráda
pojedem spolu kolem světa
snad na tři dny snad na tři léta
od nyníjška jste moje žena
než vás přestanu mít rád.

Za čas v Smirně Arab ji koupil
pak zas jiný v cestu ji vstoupil
otrokyně po létech sivá
tichounce si písničku zpívá.

Byl kdysi bar u Zlaté plachty
přišel tam plavčík z cizí jachty
měl mě rád a já jeho ráda
byl mladý a já též byla jsem mladá
umřel a já jsem ještě žila
trpěla na nic nemyslila
jenom když svítá na tři noci
po které mě měl tak rád.

BLUEGRASS

klasika

G

Když jsem se jednou po Tennessee flákal,

C D G

slyšel jsem banjo hrát.

Hudbu tak drsnou a přece krásnou,

C D G

že jsem se musel smát.

G

R: Tohle je přece bluegrass,

C D G

tak jenom bluegress zní.

Na pláních modrá tráva se vlní,

C D G

tohle je Tennessee.

V Tennessee každěj kovboj či farmář
má tuhle hudbu rád.

A proto každěj, starej či mladej,
umí ji dobře hrát.

R: Tohle je přece ...

Kytara, banjo, foukačka s basou,
v kapele místo má.

Rozjetý housle a mandolína
každěj co po ruce má.

R: Tohle je přece ...

Kvůli bluegrasu já zahodil jsem
svý boty toulavý.
a tak jsem zůstal v kraji modrý trávy,
zůstal jsem v Tennessee.

R: Tohle je přece ...

+ tohle je Tennessee,

+ pijem tam Hennesey...

JEDEME ZA SLUNCEM

Roháči

C E F C
1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
G7 C G7
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
C E
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
F C G7 C
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:

C E
R: Jedeme za sluncem a holky mávají',
F C
jedeme za sluncem o kousek blíž,
G7 C C7 F
jedeme za sluncem, no to je nával,
G7 C
kdo umí, pozdraví, třeba "těpic!"

2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká: "Nemám trampy rád,"
když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas.

R:

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádněj prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.

G7 C
R: + nebo "ahoj!"

G

1. John Hardy, to byl malej chudinka,

Emi

G

měl za pasem pár bouchaček,

v západním pohraničí chlapa voddělal,

Emi

chtěl utýct bez voplejtaček.

G

D

G

chtěl utýct bez voplejtaček.

2. John Hardy nad karetním stolkem stál

a do hry nechtělo se mu,

nahnědlá holka dolar na stůl hodila:

[: "Rozdejte taky Hardymu!" :]

3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,

a Číňan sebral jenom dvě,

John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank

[: a John mu pomoh' do rakve. :]

4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,

ve tmě si ale spletl trať,

najednou cítí ruku šerifa:

[: "Já musím želízka ti dát!" :]

5. Přivedli Johna pod šibenici

a zbejvala jen chvílička,

já zaslech' jeho slova poslední:

[: [: "Pravdu má jenom bouchačka! :] :]

BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE

Greenhorns

G

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

MARNIVÁ SESTŘENICE

Suchý, Šlitr

- C** **G7**
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
C7 **F** **Fmi**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C **A7** **D7 G7 C**
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

NEUHÁDNEŠ

Nezmaří, Ryvola

Hmi7 Bbmi7 Ami7 D7 G4sus G

Hmi7 Bbmi7 Ami7 D7 Hmi Cmaj7

1. Neuhádneš, holka, kde se ti chlap ve snu toulá,
C D7 G#dim Hdim Ddim Fdim

mapy v očích spánkem přikrejevá,

C D Hmi7 E7

jenom on to ví, ptej se, nepoví,

C D7 G7sus4 G

vedle tebe v noci nebejvá.

2. Neuhádneš, holka, odkud se před ránem vrací,
zbytečný je všechno pátrání,
marně se ho ptáš, málo, málo znáš
cesty, který končí svítáním.

Cmi7 F7 Bbmaj7

R: Každý dnešní den míval svý včera,

Bbmi7 D#7 G#

voda stojatá bejvala proud,

Dmi7 G Emi7 A7 F

há-dej, há-dej, kam může tenhle chlap

C#maj7 G7sus4 G

bez tebe každou noc plout.

3. Neuhádneš, samá voda, dej se poddat,
zbytečně a marně voláš "stůj!",

C Cmi7 G Hmi7 Bmi7

|: málo o něm víš, zatímco ty spí-íš,

Ami7 D7 G#dim (G)

od večera k ránu není tvůj. : |

- A** **E7**
1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
A
vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
E7
blyští se bodáky, hlavně a tankové pásy,
A
víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
- A** **E7** **A**
R: Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo,
E7 **A**
Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo!
2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
bodáky, tanky a vojáci Spojených států
víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
- R: Quantanamo, hejá...
3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma,
moře se valí a příboj se tříští o skály,
harmonika zpívá písničku Quantanama.
- R: Quantanamo, hejá...

RYBIČKY

klasika

(C Ami F G)

v moři plavou rybičky
vyrstřkujou ploutvičky
jsou tam taky sardele
vyrstřkujou tlamičky

verliba se otočí
na sardel se osočí
ty pitomá sardeli
nečúchej mi k obočí

cesta byla nerová
dědek šlápnul do houští
na hlavě měl kokrkel
šahal mu až po paty

hej ty štědrý večere
ježíšek ti nadělí
nadělí ti citeru
já se ní vyučím

4. Ví, jak jet, aby to jelo a z auta bylo dělo,
blinkry, mlhovky od tinktury jodovky,
motoru drnčení a povinný rčení:
sám mistr Fittipaldi vzal mě do učení,
už jsem od ledna pilot Formela jedna,
tak se to maže v mý rychlostní almaře,
dál už se řítím jen s třema kolama,
jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
5. Ví, co je MB Škoda, a říkejte mi Voda,
Renault, Fiat, nechodte, chlapci, píjať,
mámo, vem bágl motoru trampskej lágl,
laudon donnerwetter, nejde ani tachometr,
Honda, Jawa, slon má přednost zprava,
Mercedes, Toyota, ženu je jak kojota,
každá ta značka je lehce zmačkaná,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!
6. Ví, jak se udělá myška a jak se dávaj' dýška,
tak uhýbej z cestičky, nemám brzdový destičky,
teď mi drž palce, už jedu na dva válce,
co z toho auta zbyde, zvážím na decimálce,
koupu se maně v svý olejový vaně,
pneu a gumy, každej jezdí, jak umí,
můj vůz sto koní a tři slony má,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!

Rec: A proč já se radši nedal na lodníka,
moh' jsem si to hasit rychlostí několika tisíc uzlů v hodině!'

STROJVŮDCE PŘÍHODA (CASEY JONES)

Werich

G

1. Hej, strojvůdci a železničáři,

A D

hej, ajznbobáči, výhybkáři,

G

vyslechněte si tu hroznou nehodu,

D G

která potkala strojvůdce Příhodu.

2. Frantově ženě se srdce zachvělo,
když jí dával dvě hubičky na čelo,
když si bral fajfku a bandasku s kávou,
když vyjel s lokomotivou za slávou.

R: Příhoda vzal bandasku s kávou,
Příhoda - slavný strojvůdce,
Příhoda vzal bandasku s kávou,
se svou mašinou se rozjel za slávou.

3. Franta Příhoda byl strojvůdce jistý,
na lokomotivě znal všechny píсты,
znal z paměti zatačky a tunely,
pod mašinou mu koleje duněly.

4. Několik neděl už jak z konve lilo,
to bylo Frantovi velmi nemilo,
pražce hnily a pod štěrkem trať měkla,
to byl dlužen Příhodovi čert z pekla.

R: Příhoda byl strojvůdce jistý,
Příhoda, ten znal tunely,
Příhoda byl strojvůdce jistý,
pod mašinou mu koleje duněly.

5. Na Příhodu zlé počasí neplatí,
žene si to stodvacítkou po trati,
pasažéři volaj': "Pane strojvůdce,
zabrzděte, vždyť jedete moc prudce!"

6. Konduktéři klejí a děti pláčí,
Příhoda u stroje klidně opáčí:
"Ať si zlomíme či nezlomíme vaz,
vagón s poštou musí vždycky dojet včas!"

R: Příhoda, ten klidně opáčí,
Příhoda: "Zlomíme si vaz!",
Příhoda, ten klidně opáčí:
"Vagón s poštou musí vždycky dojet včas!"

7. A to už se do zatačky řítí vlak,
topičovi hrůzou až přechází zrak,
jak tak kouká z budky, vidí na dálku
v protisměru přijížděti lokálku.

8. "Zachraň se, Příhodo," volá, skáče ven,
stále ještě doufá, že je to zlý sen,
Příhoda však, ten dokud je naživu,
neopustí svoji lokomotivu.
- R: Příhoda, ten klidně opáčí,
Příhoda, dokud naživu,
Příhoda, ten klidně opáčí:
"Neopustím svoji lokomotivu!"
9. Můžete si jistě všichni představit,
že se vlak jenom tak nedá zastavit,
že když se srazej' dvě lokomotivy,
jeden strojvůdce nezůstane živý.
10. Příhodová právě vařila kávu,
když dostala o katastrofě zprávu,
že jí Železnice muže zabila,
zaplakala hořce, kávu dopila.
- R: Příhoda odpočívá v Pánu,
Příhoda, co znal tunely,
Příhoda zemřel klidně k ránu
a, když skonol, kolejnice duněly.
11. Hlas lásky a matky Přírody
nedal spát vdově Frantý Příhody,
na světě ji netěšilo vůbec nic,
až se vdala za muže od železnic.
- R: Příroda, ta se umí ozvat,
Příroda a její hlas,
Příroda, ta se umí ozvat,
těžko jí odolati, když přijde čas.

1. V zátoce naší je celej den stín,
 C F C
 Ami C
dneska je tichá, já dobře vím,
 Ami C
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 F C
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát
4. Zítra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

ZE VŠECH CHLAPŮ NEJŠTASTNĚJŠÍ CHLAP

Ryvolové

- Dmi** **Ami**
*: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
- Ami**
1. Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7
v boudě dobřej mašinfíra není žádnéj srab,
Ami **Dmi** **E7** **Ami**
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
F **E7** **Ami**
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tudy vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
- Dmi** **Ami**
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi **Ami**
to znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboos jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
4. Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- R: To znám...
5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- 6.=2.
- R: To znám...

D

1. Tom dostal jednou nápad,

když přestal v boudě chrápat,

Ddim A7

že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,

D

tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.

G D E

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit

A7 D

a pilu, mimoto prut a červy, do torny dal konzervy

A7 D

a jel zlato vyhledat.

E

R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,

A7 D G D

jen ty mi stojíš za to život pro tě dát.

G D

Bez tebe zlato nic není,

E A7

jen ty jsi to moje haťa paťa potěšení,

D

zkrátka a dobře

E A7 D

ty jsi to moje zlato, zlato, kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nazakop,
neznal jak vypadá. A jak tak dlouho kopal,
tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt brandy
whisky v baru a za poslední nuget svý holce
koupil puget a pak jí zazpíval:

R. Ty jsi to moje zlato,

TULÁK

nevím

Emi **D** **Ami** **Emi**
Jak můžeš žít tak sám, nemít ženu, nemít dům,
Emi **D** **Ami** **Emi**
jak můžeš žít tak sám, sám jak v plotě kůl,
Emi **D** **Ami** **Emi**
Tuláku ožeň se, svých cest se vzdej,
Emi **D** **Ami** **Emi**
tuláku ožeň se, ze života užívej.

G **D**
R. Jenom já jsem vandrák a lump,
 Ami **Emi**
já jsem král, já jsem pán,
 G **D**
jenom já jsem vandrák a lump,
 Ami **Emi**
s cestou si povídám.

Kdybych se oženil, cesty svý vyměnil,
kdybych se oženil, zač bych potom stál.
Já mám rád přírodu, lesy a svobodu,
já mám rád přírodu a chci být stále sám.

R.

R.

MUCHOMŮRKY BÍLÉ

Mejla Hlavsa

C F
Člověk ze zoufalství snadno pomate se
C F Dmi
muchomůrky bílé budu sbírat v lese
C F C, F
o-o- ó-ó

Muchomůrky bílé - bělejší než sněhy
sním je k ukojení své potřeby něhy
o-o-ó-ó

Neprocitnu tady - až na jiným světě
muchomůrky bílé budu sbírat v létě
o-o-ó-ó - muchomůrky bílé
o-o-ó-ó - muchomůrky bílé

VEJTŘASKA

nevím

E
Pravidelně v noci se svou vejtráskou,

jezdím stejnou silnicí,

A
citlivě si hraju s plynem botaskou,

E
v ruce páku řadící.

H7
Jedno místo na trati mě zajímá,

A **E**
kousek dál stává vlak,

H7
prapodivně na cestě se vyjímá,

A **E**
nejede - stojí jenom tak.

A **E**
R. A nikde závory, či přejezd nechráněný,

A **E**
jen hrobová tma a světla kupátek,

A **E**
dokonce semafor tam nikde blízko není,

F# **H7**
stojí tam i když jedu nocí nazpátek

Na mou duši mi to přijde děsivý,
jak tam stojí od jara.

ČSD ty lidi přece neživí,
občas zní tam fujara.

Je to jako jízda v mojí odvaze,
po zádech mi běhá mráz.

pedál málem zaraženej v podlaze,
předstírám, že nemám čas.

R. A nikde...

Nebojím se tchýně ani vejprasku,
proč bych se měl vlaku bát.
Zastavil jsem svoji milou vejtrásku
a šel se podívat.

A pak v oné strašidelné hodině
začal jsem se strašně smát,
že jsem hledal konduktéra v kravíně,
počítám oken šedesát.

A nikde závory, či přejezd nechráněný,
jen starej noční hlídač se svou fujarou,
se mnou chechtaly se i krávy ustájený
a děda k tomu pískal píseň bujarou.

Nana...

